

Трибуна Хлібороба

Видається з 5 березня 1932 року

№ 18 (9334) ЧЕТВЕР, 10 ТРАВНЯ 2018 РОКУ

ВКЛОНІМОСЯ І МЕРТВИМ, І ЖИВИМ

ШАНОВНА

ТАЛАЛАЇВСЬКА ГРОМАДО!

9 травня Україна святкує 73-ю річницю з Дня Перемоги. Ми висловлюємо щиро вдячність за героїчні справи нашим ветеранам, за мужність, витримку, проявлені у тяжкі роки війни, захищаючи Батьківщину і світ від фашизму.

У цей славний день ми згадуємо всіх, чиє життя забрала війна, низько вклоняємося та складаємо глибоку шану ветеранам, які на своїх плечах винесли тягар війни та підняли країну з руїн у повоєнні роки. Ми ушановуємо тих, хто в тилу самовідданою працею наближав розгром ворога.

Важко знайти слова, якими можна було б передати всю вдячність за ваш безсмертний подвиг переможців у найжорстокішій війні.

Згадка про Другу світову війну об'єднує всіх нас — тих, хто воював на фронтах і працював у тилу, тих, хто втратив у боях своїх близьких, і тих, хто знає про війну лише з підручників історії. Пам'ять дає нам змогу відчувати величезну відповідальність за нашу країну.

У цей святковий день бажаємо вам міцного здоров'я, довголіття та щоб ваші близькі вас не засмучували. Зі святом вас, Переможці!

ЮРІЙ ВЕЛИЧКО,
селищний голова.

ШАНОВНІ ЗЕМЛЯКИ!

Щиро вітаю вас із 73-річницю Великої Перемоги! 9 травня — День Перемоги — всенародне свято, яке прийнято називати святом зі сльозами на очах. Події Великої Вітчизняної війни не перестають вражати силою народного духу, величчю героїв, які піднялись на боротьбу із фашизмом. Перемога у ній — подвиг і слава нашого народу. Як би не змінювалось за останні роки тлумачення нашої історії, 9 Травня залишається незмінним, дорогим, трагічним і скорботним, але в той же час і світлим святом пам'яті.

Навряд чи є сім'я, якої б не торкнулася війна. Мільйони наших співвітчизників зі зброєю в руках пройшли по-

ДОРОГІ ВЕТЕРАНИ! ШАНОВНІ ТАЛАЛАЇВЦІ!

Сердечно вітаємо вас із 73-ю річницею перемоги у Другій світовій війні! Роки цієї війни увійшли у світову історію як час небаченого раніше жорстокого протистояння багатьох держав гітлерівському нацизму. Україна опинилася в епіцентрі цієї титанічної боротьби. Нашому народу було відведено в ній одну з найтрагічніших ролей — він втратив майже десять мільйонів своїх синів і дочок. Довгі 1225 днів і ночей Україна була окупована нацистськими загарбниками. Окупована, але

не зломлена. Загарбана, але не поставлена на коліна.

У ці травневі дні ми вшановуємо й ушановуємо подвиг всіх, хто, не шкодуючи власного життя, захищав рідну землю, виборював нашу свободу у нерівному поєдинку з ворогом.

Бажаємо вам миру, міцного здоров'я, родинного затишку, довгих та щасливих літ життя, сил та насаги для добрих справ в ім'я України.

Анатолій ДУПА,
голова райдержадміністрації.

Юрій ДЗЮБАН,
голова районної ради.

ШАНОВНІ ВЕТЕРАНИ війни, діти війни, громада сіл Чернецької сільради!

Щиро вітаю вас із 73-ю річницею Дня Перемоги над нацизмом у Другій світовій війні!

Згадаймо всіх поіменно і ніколи не забуваймо тих наших земляків, хто віддав життя на бойових і трудових фронтах, боровся за Перемогу, хто мужньо протистояв ворогу і самовіддано боронив свободу Батьківщини! Пишаймося нашими захисниками, які нині відстоюють незалежність України від зовнішнього агресора.

Віри всім нам у прийдешній мир, спокій, добро та процвітання, що в наших домівках завжди буде затишок, тепло і достаток!

Вічна пам'ять загиблим! Слава Героям!

Сергій ДМИТРИЮК,
Чернецький сільський голова.

Шановні ветерани Другої світової, працівники агрофірми «Обрій» ЛТД, наші пайовики! Прийміть найщиріші вітання з річницею Великої Перемоги!

Цей дійсно святий день завжди викликає почуття світлої радості, безмежної гордості за наш народ та глибокий сум водночас. Низький уклін, вічна пам'ять і слава визволителям, котрі зі зброєю в руках захистили свободу і незалежність нашої країни, і трудівникам тилу, які самовіддано працювали задля Перемоги. Немає такої родини, якої б не торкнулася війна. І у цей день ми згадуємо наших славних дідів і прадідів.

ДОРОГІ ВЕТЕРАНИ! ШАНОВНІ ЗЕМЛЯКИ!

У ці дні ми з особливим благоговінням відзначаємо День пам'яті та примирення і вшановуємо мужність і відданість своїх односельців, котрі в неймовірно тяжких боях із фашизмом виборили Перемогу для рідного дому, для нас із вами, принесли в далекому 45-му мир і надію на нашу землю.

Схиляємо голови перед пам'яттю десятків полеглих земляків на фронтах Другої світової, низько вклоняємося перед живими, які самовіддано працювали на підприємствах у тилу, перед кожним, хто день за днем наближав святу Перемогу.

Дорогі ветерани, Ви завжди залишитеся для нас взірцем служіння Вітчизні. Миру всім нам, злагоди та добробуту кожній родині!

З Днем Перемоги, дорогі земляки!

Людмила СОРОЧИНСЬКА,
в. о. старости Красноколядинського старостинського округу.

дів, низько схиляємо голови перед їх світлою пам'яттю. Висловлюємо свою безмежну синівську вдячність усім, хто тяжкою ратною працею наближав довгоочікуваний день визволення та кував перемогу в тилу. Низький уклін вам за це! Нехай у кожній родині панує злагода і спокій, а оселі повняться достатком!

Зі святом, дорогі ветерани!

**ДИРЕКЦІЯ Агрофірми
«Обрій» ЛТД.**

ШАНОВНІ ВЕТЕРАНИ! ДОРОГІ ЖИТЕЛІ РАЙОНУ!

73 роки відділяють нас від того пам'ятного 9 травня, коли над землею запанував після найстрашнішої в історії людства війни мир. Його принаслідком стало життя мільйонів життів, рік пролітої крові, ціною неймовірних надзусиль у тилу наші діди і прадіди. Вічна слава їм за те, що захистили нашу землю, і вічна

ВІТАЄМО одну із найстарших наших пайовиків — **Олександру Іванівну МАЗУРУ** з Болотниці з її 88-літтям! Дякуємо Вам за Вашу велику сільську працю. Хай доля не знає печалі і втрати, хай щастя панує завжди в Вашій домі. Хай шанують Вас добрі люди, хай здоров'я міцним до 100 років буде. Хай життя цвіте пишною айстрою, все добре до Вас звідусіль приліта. Сердечно бажаємо гарного настрою, щастя, здоров'я на довгі літа!

**З повагою дирекція
СТОВ «Батьківщина».**

ШАНОВНІ ВЕТЕРАНИ!

ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ!

Щиро вітаю вас із Днем Перемоги над нацизмом у Другій світовій війні.

Страшна трагедія коштувала життя мільйонів українців і завдала непо-

правних втрат. Ми низько схиляємо го-

лови перед світлою пам'яттю тих, хто,

нехтуючи смерть, зупинив нацистську

навалу ціною власного життя, склада-

ємо глибоку шану всім, хто виборював

перемогу в жорстоких боях і само-

віддано трудився в тилу.

Бажаю вам, дорогі наші ветерани, міц-

ного здоров'я, оптимізму та бадьорості

духу! Миру та спокою кожній родині

і всій Україні.

З повагою народний депутат України

Валерій ДАВИДЕНКО.

ВІДКРИТТЯ ШЕВЧЕНКІВСЬКОЇ СВІТЛИЦІ, ВШАНУВАННЯ В. ГОРЛЕНКА

11 травня відбудеться відкриття «Шевченківської світлиці» у Талалаївській школі, створеної за сприяння Прилуцького осередку Чернігівського земляцтва в Києві. Цього дня, за участі делегації земляків із Києва, відбудуться урочисті заходи з нагоди 165-ї річниці від дня народження Василя Горленка — українського етнографа та фольклориста, театралогічного та літературного критика, мистецтвознавця

та перекладача, журналіста і блискучого стиліста, щирою патріота України, уродженця с. Українське (Ярошівка). Ювілейні заходи ініційовані нашим земляком Іваном Забіякою, горленкознавцем, кандидатом історичних наук, журналістом та підтримані керівниками Прилуцького осередку Чернігівського земляцтва в Києві Павлом Кривоносом та його заступником Миколою Гордієнком.

Микола БІЛАН,
голова районної партійної організації
ВО «Батьківщина».

ПОГОДА

	П'ятниця 11.05	Субота 12.05	Неділя 13.05	Понеділок 14.05	Вівторок 15.05	Середа 16.05	Четвер 17.05
Хмарність, опад							
Температура повітря, °C	+9 +17	+8 +19	+11 +17	+11 +18	+11 +20	+13 +21	+13 +21
Фаза Місяця							
	Остання чверть	Остання чверть	Остання чверть	Остання чверть	Новий Місяць	Новий Місяць	Новий Місяць

За даними <http://sinoptik.ua>

ТОВ «Понори» запрошує на роботу операторів машинного доїння, слюсарів доільних установок, водіїв, трактористів-машиністів, працівників робітничих професій. Офіційне працевлаштування, повний соціальний пакет, конкурентна заробітна плата.
Звертайтеся за адресою: Талалаївський район, с. Понори, вул. Вишнева, 13.
Тел. 050-338-23-82.

БЕТОННІ КІЛЬЦЯ
діаметром 0,8 м, 1,0 м, 1,3 м, 1,5 м, 2 м
ПЛИТКА тротуарна «Старе місто» та інша в асортименті, кольорова. **БОРДЮРИ, КРИШКИ** на стовпи, **ВОДОВІДЛИВИ**. м. Ромни Сумської обл.
Тел. 067-912-67-56, 095-842-18-48, 068-367-42-66.

НІХТО НЕ ЗАБУТИЙ, НІЩО НЕ ЗАБУТЕ

ЗДРАСТУЙТЕ, Тату! Я знову прийшла до Вас, бо завжди чомусь на День Перемоги мені стає неспокоїно на душі, охоплюють спогади, хочеться виплакати і вигоритись. Тоді, коли Ви йшли на війну, мені було тільки півроку. Потім були десь далеко, і я у свої два, три, чотири і п'ять, ще не усвідомлювала, що і де це таке «в самому пеклі війни». Ваші четверо діточок підростали і навчилися ждати та виглядати з усіх усюд, з усіх доріг і стежок — десь тільки з'явиться солдат і біжимо: чи не то наш Тато. Ні, не Ви! Засмучені, плетемося назад, до роботи. Так рано навчилися ми її, одвічну селянську, роботу. Навіть урожай держава приймала з маленьких дитячих рук.

Як я любила Вас, Тату, хоч і не уявляла, які Ви із

тали й перечитували Ваші листи-трикутники, які були складені в корзинці і зберігалися, як найцінніша сімейна реліквія. У чотири, п'ять років, ще не вміючи читати, я знала їх напам'ять.

Сьогодні, Тату, ті зачитані до дірок трикутники — єдине, що залишилось від тих, кого нема, хто не повернувся з війни. Та ще могили, могили, могили... Земля нашої України всяня ними. Ви, наші батьки, щедро полили її своєю кров'ю, спите у ній вічним сном, та зуміли захистити і визволити. Скільки ж із вас не випало щастя повести сина у перший клас, бути весільним батьком у своєї доньки, пригорнути до грудей маленького онука.

Ви, Таточку, не були ще з нами в той погожий вересневий день. Найкращий

РОЗМОВА З БАТЬКОМ

себе е! Коли разом із старшими бігла назустріч солдатській фігурі, що час від часу бовваніла на окраїні села, сподіваючись, що це Ви, боялася, що не впізнаєте мене, бо я так виросла. А я б Вас обов'язково впізнала серед тисяч, якби Ви тоді прийшли насправді, а не в сні. Одного разу, прокинувшись уранці і побачивши, як потріскує солома в печі і від того розливається тепло по хаті, радісно закричала: «Мій Таточко прийшов!» Але Вас, скільки я не нишпоріла очима по всій хаті, не було.

Я розкажу, чого це мені так уявилося. Коли не стало старшого брата Сашка, до нас зійшло багато людей. Вони гладили мене по голові і говорили, що ось скоро прийде ваш тато й тоді буде тепло й багато хліба в хаті. От і подумалося, що то Ви соломи принесли і піч натопили, щоб нам не холодно було.

А як мороз дошкулыв, що й зуб на зуб не попадав, ніщо інше так не гріло, як Ваша вісточка з фронту. Боже, як ми її чекали! Було, сестра з братом нищечком від мамі (щоб вона не плакала) чи-

день, найрадісніший! Серце рвалося з грудей: наші, наші в селі! Не треба більше ховатися в погріб від облави, тремтіти, коли до хвіртки повертає гітлерівець. Ви йшли із боями далі, і десь так само, як ми того пам'ятно вересня, раділи Вашому визвольному приходу інші в наших селах і не наших. Якою ж довгою і важкою була Ваша дорога додому! Я й зараз часто бачу у снах ту незабутню мить: Тато, мій Таточко йде! Вайким, широким кроком, повільно, без речей, лише гармошка сірооко виглядала з-за плечей. Скільки й житиму, її не забуду. Як не забуду Ваших розповідей про війну, Тату. Про однополчан із 112-ї стрілецької дивізії Центрального фронту, з якими ділили солдатський пайок і спали під однією шинеллю в окопах від Москви до Берліна, визволяли Польщу, Словаччину, Чехію. Аби Ви знали, Тату, що сьогодні в цих країнах працюють Ваші правнуки і виношують ідею зробити подорож-турне бойовими шляхами в роки війни свого прадіда Степана Грабіни.

Тут, розказують, пам'ятають подвиг наших бійців. Кожне слово з тих розповідей ловив Ваш онук, а мій син Сергій, і так вони запали йому в душу, що й сам пов'язав своє життя з армією — став військовим інженером, служив у зенітно-ракетній частині на Прикарпатті, пізніше у званні полковника начальником курсу Київської військової академії, нагороджений медалями, відзнаками Президента і Збройних Сил України.

Не забути Вас, Тату, мені, поки й віку мого. Мене не стане — буде онук Ваш і правнуки, своїм спадкоємцям розказуватимуть, що колись на цій землі гриміла Велика війна, в якій діди й прадіди їхні перемогли, і був між ними простий селянин Степан Грабіна, котрим гордиться весь їхній рід. Сьогодні, Тату, коли нова війна прийшла на нашу землю, коли гинуть вже нинішні покоління, молодим це особливо важливо знати, бо нічому не вчить нас історія, битви минулого не стали уроком у житті теперішньому. Ви помилялися, Тату, коли говори-

ли, що війни більше не буде і в найстрашнішому своєму сні не могли б уявити, що зі зброєю в руках стануть проти нас на Донбасі і в Криму онуки й правнуки Ваших найвірніших друзів-однополчан, з якими Ви ділили останній шматок хліба і яких, стікаючи кров'ю, виносили з поля бою під кулями ворога. А тепер предки колишніх побратимів стріляли в наших плугатарських хлопців Олександра Онанченка і Юрія Шакіна, котрі упродовж року прикривали нас на східних рубежах у зоні АТО (відтепер ООС — тобто, Операція об'єднаних сил), тільки за те, що мої земляки хочуть миру своїй землі. Тату, хіба про таке майбутнє Ви мріяли в Берліні у 45-му? Я прийшла до Вас на могилку привітати з Днем Перемоги, розказати як свято бережу пам'ять про Вас, згадати про те, що було, і поговорити про те, що є. Бо це мені болить.

Галина ЛЕГЕЗА.

с. Плугатар.

На фото: Галина ЛЕГЕЗА із батьком Степаном ГРАБІНОЮ. Фото із сімейного архіву.

НІБИ ВСЕ ТЕ БУЛО УЧОРА

Марії Омелянівні Андрущенко (на фото) — 91 рік. Нині вона живе у своєї доньки Люби в Талалаївці. Вона погано чує, зовсім не бачить, та має унікальну, як для її років, пам'ять. У деталях пам'ятає своє голодне дитинство, обпалену війною юність. Пам'ятає поіменно багатьох односельців — жителів рідної Березівки, серед яких виросла і жила багато літ. Пам'ятає і ті дні 1941-го, коли проводжали на війну своїх односельців, серед яких був і її батько Омелян Силенко. Не знала тоді 14-річна Марія, що бачить його востаннє. І він не знав. Обіймаючи своїх шістьох дітей, найменшому з яких був лише рік, обцявав дружині Горпині Михайлівні, що обов'язково повернеться...

— З надією і жили ми аж до кінця війни, — і тепер з болем згадує Марія Омелянівна, — може постукає у вікно, може з'явиться на порозі рідної хати. Та не судилося. Яюсь невдовзі після того, як батько пішов на фронт, хтось із березівських переказав мамі, що бачили його в Кременчуку, нібито серед полонених. Мама тоді із однією своєю знайомою, чоловік якої теж був на війні, їздили кіними в Кременчук, шукали батька, розпитували людей,

але так його там і не знайшли. Повертаючись додому, мама застудилась і тяжко захворіла в дорозі, ледь живою таки добралась додому. А ми сиділи і чекали її в холодній хаті і дуже зраділи, як побачили на порозі. Ми, старші, розуміли, як важко їй було, старались в усьому допомагати. Пізніше я і на роботу за неї ходила. Наша старша сестра померла ще до війни від дизентерії. Ще одну сестру фашисти вивезли до Німеччини на каторжні роботи і додому вона повернулася тільки після війни. Я ж, коли німці забирали дівчат і жінок до Німеччини, разом із двоюрідною сестрою перехову-

валися у тітки в сусідньому селі. Пам'ятаю, як люди боялись, коли німецькі солдати заходили до хати, нишпорили по сараях, відбираючи останню живність, а тоді змушували господарів варити для них обід... Скільки ж було радості, коли в селі з'явилися наші, і село повністю було звільнене від фашистів. А незадовго до закінчення війни мама отримала звістку, що наш батько Омелян Силенко пропав безвісти. Відтоді вона й почорніла від горя, в її материнських очах затамувався невимовний біль втрати.

Я ще до війни поступила навчатися до Сокиринського

сільгосптехнікуму на агронома, а закінчувала його вже після війни. У Сокиринцях почула і радісну звістку про закінчення війни. Всі плакали і сміялися...

Тяжкими були післявоєнні роки, та все ж люди раділи мирним дням. Всі працювали, відновлювали колгоспи. Та влаштуватися на роботу за спеціальністю агроном у тодішньому березівському колгоспі було важко. Тож із однією подругою поїхали ми працювати аж у Ярославську область. Але і там склалася подібна ситуація, тож подалися я освоювати землі аж у Челябінську область. Досвіду набралася, життя побачила. Серце кликало додому. У 1953 році повернулася у рідну Березівку. Тут і роботу знайшла, і свою долю — одружилися із сільським хлопцем Миколою Андрущенком, який швидко повернувся з армії. Народили і виростили сина Анатолія і доньку Любу. Так швидко-швидко минали роки... Внуки повиростали, правнуки пішли. Те, що вчора, сьогодні було, в пам'яті не тримається, а те, що у дитинстві, молодості, не стирається. Здається, ніби вчора: молоді батько з мамою на порозі нашої хати, а біля них ми такі раді, що всі разом...

Віра КЛИМОВА.

СЕРДЕЧНІ
ВІТАННЯ

8 ТРАВНЯ святкувала свій 45-річний ювілей сільський голова Української сільської ради **Лариса Володимирівна ЛИСЕНКО**.

Ми хочем Тебе привітати у цей святковий день, тепла і сонця побажати і щоб радість була кожен день. Хай Тобі завжди посміхається доля, несуть тільки радість з собою роки. Хай щастя й здоров'я не зрадять ніколи, хай збудуться мрії, бажання й думки. Снаги трудової без ліку, пошани й добра від людей. Щасливого й довгого віку бажаємо Тобі у цей день. Хай усі Тебе шанують, повагу дарують, злагода і мир у житті хай панують.

ВИКОНКОМ Української сільської ради.

УВАЖНА, співчутлива, добра, чуйна і водночас завжди зосереджена, відповідальна. Їй можна довірити найсроківніше. Ці слова і ще багато-багато їх, щирих, можна сказати про **Ларису Анатоліївну ЛОКОШКО**, жінку, яку знають всі жінки району, бо працює вона вже понад 20 років акушеркою в жіночій консультації. Ніби сам Господь створив її саме для цієї відповідальної роботи, яку Лариса Анатоліївна дуже любить. А ще вона — любляча мама і дружина, турботлива донька і сестра. З роси і з води Вам у день Вашого світлого жіночого ювілею! Як то кажуть, в 45 жінка знов цвіте, як сад. Ми ж то знаємо усі — Ви завжди в своїй красі. Хай з роками вона тільки квітне!

ВДЯЧНЕ ЖІНОЦТВО.

НАЙІНІЖНІШІ та найтепліші слова привітань, що йдуть від наших сердець, шлемо з нагоди 80-річного ювілею нашій найдорожчій мамі, бабусі та прабабусі **Анастасії Іванівні КАРПУСЬ** із Скороходового. Літа відлітають лелеками у вирій, в далі безкраї за обрій летять. А Вам, наша любя, на життєвій ниві сьогодні від роду вже 80. Низький Вам уклін від дітей та онуків, здоров'я міцного з роси і води. Нехай Ваші струнжені, лагідні руки тепло і любов нам дарують завжди. Спасибі, матусю, за ночі безсонні, спасибі, бабусю, за те, що Ви є. Нехай же Господь Вам дарує здоров'я, наснаги і сили щораз додає.

3 любов'ю і повагою ДОЧКИ, ВУНУКИ, ПРАВНУКИ та їх сім'ї.

4 ТРАВНЯ свій ювілейний день народження відзначала **Тетяна Володимирівна ВОРОШИЛО** з Талалаївки. Широ вітаємо нашу ювілярку і сердечно зичимо їй благ земних по вінець, щедрої на цвіт весни, щирості почуттів і яскравих, незабутніх життєвих миттєвостей. Наша мила і любя, найкраща у світі, бажаємо щастя, даруємо квіти. Щоб сонце і зорі плекали тепло, щоб завжди здоров'я у Тебе було. Щоб смутку не знала, ми просимо долі, добра Тобі й радості, рідна, доволі. Бо людям для щастя багато не треба — сімейного затишку й мирного неба.

БРАТ та його сім'я.

КВІТУЧИМ днем рясніє ювілейна весна цього хрещеного **Миколи Петровича ШЕВЧЕНКА** з Чернецького. Ваш ювілей — це мудрості пора, хай буде вдосталь і в житті, і в домі. Вітаю щиро Вас, бажаю щастя і достатку, ясного неба, сонця і тепла, в житті щодень лиш злагоди й порядку, щоб доля Ваша світлою була. В роботі —

успіху й терпіння, у справах — вічного горіння, в сім'ї — любові і добра на многі та благії літа!

Хрещениця ЛЮДИЛА і її сім'я.

10 ТРАВНЯ виповнюється 45 років нашій дорогій донечці, мамі, дружині, сестричці **Ларисі Анатоліївні ЛОКОШКО** з Талалаївки. Ми Тебе, рідненька, міцно обіймаємо, все, що є найкраще — те Тобі бажаємо. Бо для нас Ти — сонце, що всіх зігріває! Хай же в Твоєм серденьку болі не буває. За рідні, ласкаві, турботливі очі, за душу привітну і щире серденько, за те, що найкраща у світі рідненька, здоров'я міцного бажаємо, мила. Щоб в нашій великій і дружній родині жила дово-довго здорова й щаслива!

МАМА, ЧОЛОВІК, донька ТАНЯ і ВАДИМ, БРАТИ і з сім'ями, бабуся ГАЛЯ із сім'єю і всі РІДНІ.

10 ТРАВНЯ відзначає свій день народження наша дорога сестричка **Лариса Анатоліївна ЛОКОШКО** з Талалаївки. Наша мила і любя, найкраща у світі, бажаємо щастя, даруємо квіти. Щоб сонце і зорі плекали тепло, щоб завжди здоров'я у Тебе було. Щоб смутку не знала, ми просимо долі, добра Тобі й радості, рідна, доволі. Бо людям для щастя багато не треба — сімейного затишку й мирного неба.

3 повагою і любов'ю ІРА, ОЛЯ, ЛЬОНЯ, РУСЛАН, АРТЕМ.

ІЗ ВЕЛИКОЮ радістю вітаємо із красивим жіночим ювілеєм жінку світлої душі, нашу дорогу подругу **Ларису Анатоліївну ЛОКОШКО** з Талалаївки. Сьогодні Тобі — 45! Та Ти не сумуй за роками! Вони, мов птахи, пролетять, всю мудрість лишаючи з нами! Всміхайся, живи і кохай, сьогодні — найкраще для Тебе! Як щастя — нехай через край! Як радості — хай аж до неба! Ще хочем Тобі побажати міцного здоров'я на роки, любити і всюдистигати, й життя розуміти уроки!

Сім'ї БОЙКО, БІЛАН, ГАРЯЧКА.

10 ТРАВНЯ 45-літній ювілей у нашої дорогої куми і хрещеної **Лариси Анатоліївни ЛОКОШКО** з Талалаївки. З днем народження щиро вітаємо і бажаємо на довгі літа: будь такою, як ми Тебе знаємо, ніжна, мила і всім дорога. Хай і щастя, і сонця вітрила мчать Твій човен до тої землі, де панує лиш радості сила, де збудуються мрії Твої. Хай кожен день дарує радість, хай сонце гріє лиш завжди, роки ніколи хай не старять і не приносять в дім біди.

Хрещеник АНТОН, КУМИ.

10 ТРАВНЯ у **Ольги Миколаївни КУРКОВИЧ** із Старої Талалаївки — 45-річний ювілей. Бажаємо здоров'я багато-багато, без нього немілі ніякі діла. Бажаємо спокою й миру в родині, більшого щастя у світі нема. Хай горе обходить завжди стороною, а радість приходить і лється рікою. Тепла і поваги від добрих людей, любові і шани від рідних дітей. Зичимо щастя, зичимо долі, щоб хліба й до хліба було доволі. Хай Бог ще здоров'я і сили дає, зозуленька хай сотню літ накує.

3 повагою і любов'ю подруги і колеги по роботі Лідія ХРИСТЕНКО, Тетяна РОТАЧ.

ПАМ'ЯТЬ

БУВ І ЗАЛИШИТЬСЯ ЛІКАРЕМ

«НЕЗАЛЕЖНО від того, як рухатиметься медична реформа в цілому, як і з ким укладатимуть договори жителі нашого району, я, як і раніше, завжди прийматиму всіх, хто до мене звертатиметься...»

Ці слова лікар загальної практики сімейної медицини КЗ Талалаївський РЦ ПМСД Василь Дем'яненко сказав із трибуни 20 сесії 7-го скликання районної ради 15 березня, коли обговорювалося питання створення медичного КЗ. Зал підтримав його оплесками. Бо кожен присутній там знав — Василь Миколайович не кривить душою. Не раз із цієї трибуни він говорив про те, що його не цікавлять посади, він просто лікар і робить свою справу. Його більше критикували, ніж хвалили, та і не любив він ні слави, ні хвалебних од, не шукав вигідних для себе зв'язків. Йому було байдуже: чи звертається до нього хтось із місцевих високопосадовців, чи пенсіонер із глухого села — кожному допоможе, вислухає, порадить, відповість на телефонний дзвінок, не буде злитися, коли хтось розбудить його серед ночі і «завантажить» своїми проблемами. І нам здавалося, що так і треба, що так буде завжди, принаймні до самої старості нашого Лікаря. Та трапилося так, як судилося. І це справді, що ми цінуємо

тільки те, що втрачаємо, цінуємо людей, яких уже немає із нами, яких нам бракує. А Лікаря бракуватиме багатьом. Звістка про те, що його не стало, приголомшила більшість свідомих людей. Неймовірно жаль і боляче, що обірвалося молоде життя і водночас розпач: хто ж нас лікуватиме?! Адже з початку квітня щодня жителі району укладали із ним договори як із сімейним лікарем, бо саме йому довіряли. Ось тут дозвольте не погодитися із істиною про те, що немає людей незамінних. Василь Миколайович був саме таким, тільки хто задумувався про це?..

За день до смерті саджав город і перекидався зі мною по-сусідськи добрим словом про те, що насадив груш і малини, як завжди, жартував. Не віриться, що вже ніколи і ніде його не буде.

Колись намагалася розговорити Лікаря для статті про нього. Віднікувався, мовляв, я просто роблю свою роботу. Не хваліть мене. Та все ж вдалося зробити це фото, яке, на жаль, і виявилось єдиним, де Лікар на робочому місці. Згадується, як розповідав, що класі у сьомому вже мріяв стати лікарем. Причина для того була трохи кумедною. Він дуже боявся різних ін'єкцій, коли у школі робили щеплення, його доводилося розшукувати і насильно тримати. Він зміг

перебороти страх і впевнено ішов до мети. Хоч і навчався відмінно, після 9-го класу до Прилуцького медучилища не вступив. Та не розгубився і наступного року вступив до Лубенського медучилища, що на Полтавщині. Повернувся додому на Срібнянщину і 2 роки відпрацював у Дігтярівській амбулаторії. На той час там працював терапевт Павло Степанович Єзік, який суттєво вплинув на майбутнє молодого фельдшера. Поставив його перед вибором: «Якщо ти не складатимеш іспити в інститут — звільню з роботи». Молодий фельдшер, оформивши відпустку, поїхав подавати документи на педіатричний факультет у Національний медичний університет імені О. О. Богомольця. Шість років навчання були не легкими: великий обсяг інформації, який треба було щодня засвоювати. Крім того, його, сільського хлопця, надто втомлювало велике місто. Коли на шостому році навчання був розподіл, Василю Миколайовичу випала наша Талалаївка, яка припала йому до душі. Тут він прохочив рік інтернатури, і вже тоді зарекомендував своє ім'я в районній медицині. А ще рік в академії ім. П. Л. Шупика (післядипломна освіта в Києві на базі обласної лікарні).

Відтак десять років Василь Миколайович працював у нашому районі. Тут отримав квартиру, як спеціаліст, облаштував її. Подобалося, що вона на тихій вулиці Талалаївки, де можна сад

посадити, соловейка послухати... Він витюхує, та вже не для нього.

Дуже сумно, що не вберегли його, не врятували всі ми. Адже всі несли йому свій біль, чекали допомоги від нього. Є такий жарт, що лікар не має права хворіти. Згадується, як колись лікар сам із високою температурою весь робочий день приймав хворих (та чи раз це було!). Згадується, як хтось із натовпу під кабінетом мовив зневажливо: «Людей приймай, а тоді сам капайся...» На жаль, і це було. Та він не ображався, не намагався зробити боляче тим, хто насолів йому. Робота була для нього понад усе. В прямому значенні слова він днював і ночував у лікарні. Звісно, що перевтомлювався.

Та не зважав на те, бо у будні і у свята у когось щось боліло і людям був дуже потрібний Лікар... Як буде нам без нього? Однозначно — важко. Прийдуть працювати інші, та вже ніколи не буде його. Талалаївська земля, яку так він полюбив, забрала його у свої обійми. Осиротіли літні батьки, в яких він був єдиним сином, і маленька донечка.

Довго-довго із вдячністю люди згадуватимуть Лікаря. Хочеться вірити, що не заросте стежка до його могили, що йдучи до могил своїх рідних, ми підходимо до його могили, щоб бур'яни вирвати, квіти посадити і хоч мовчки у думці попросити пробачення — прости Лікаря, що не вберегли Вас.

Олександра ГОСТРА.

Громадські активісти ініціювали збір коштів, щоб допомогти осиротілим батькам В. М. Дем'яненка. Для того, щоб не виникло ніяких непорозумінь, відкрито картковий рахунок у Приватбанку на ім'я його матері, Дем'яненко Зінаїди Адольфівни № 5168 7573 6405 3951.

У другому півріччі 2018 року заплановано запровадження послуги із заміни паспорта у формі книжечки на ID-картку за бажанням. На сьогодні така заміна можлива лише у разі зміни прізвища, псування або втрати паспорта, а також за бажанням при досягненні 25- та 45-річного віку.

Беручи за приклад досвід багатьох європейських країн, в Україні відбувається поступове запровадження ID-картки, без примушування громадян до заміни документів. Адже це дозволить уникнути як ажіотажу серед громадян, так і створення додаткових черг.

Прес-служба управління ДМСУ в області.

ЗА КОШТИ ГРОМАДИ

У КРАСНОКОЛЯДИНСЬКОМУ САДОЧКУ

велика радість. Нарешті здійснилася мрія батьків і працівників садочка. Справа в тім, що у приміщенні ДНЗ «Дзвіночок» до цих пір не було санвузла. «Садочок відвідує 21 дитина, на черзі вже 9 дітей», — розповідає завідувача садочком, депутат селищної ради Галина Левада, — без спеціально обладнаного санвузла було, м'яко кажучи, складнувати. Добре, що депутати селищної ради на чолі з головою Юрієм Величком з розумінням віднеслися до вирішення цієї проблеми. Сприяли наші сільські де-

ПАМ'ЯТІ ЛІКАРЯ

1 травня несподівано обірвалося молоде життя нашого лікаря РЦ ПМСД **Василя Миколайовича Дем'яненка**. Ця трагічна звістка сколихнула серця всіх жителів району, адже для Василя Миколайовича його робота на посаді лікаря загальної практики сімейної медицини, завідувачого дитячим відділенням райлікарні була не просто роботою, а покликанням. Був відкритим і доступним для людей. Важко повірити, що його вже немає.

Народився Василь Миколайович 4 січня 1979 року в Гурбинцях Срібнянського району. Після закінчення школи вступив до Лубенського медичного училища, яке закінчив у 1999-му. Повернувся на Срібнянщину і став працювати медбратом у Дігтярівській лікарській амбулаторії.

У 2001-му вступив на навчання до Київського Національного медичного університету ім. О. Богомольця, який закінчив у 2007 році, отримавши повну вищу освіту за спеціальністю «Педіатрія» та здобув кваліфікацію лікаря. Відразу ж за направленням приїхав працювати в Талалаївську ЦРЛ, де на посаді лікаря

загальної практики сімейної медицини працював по липень 2014 року. Наступний рік працював завідувачем терапевтичного відділення Варвинської центральної районної лікарні. А у вересні 2015-го повернувся в Талалаївку, на посаду завідувача відділенням первинної медико-санітарної допомоги.

31 серпня 2016 року був призначений на посаду головного лікаря новоствореного закладу Талалаївський районний центр первинної медико-санітарної допомоги. 3 травня 2017 року Василь Миколайович був переведений на посаду лікаря загальної практики сімейної медицини. Водночас працював лікарем у дитячому відділенні.

Втрата Лікаря надто болюча для всієї Талалаївщини, яку він полюбив усією душою, людям якої віддав все себе. Його згадуватимуть довго-довго, адже за своє коротке життя він зробив стільки добра людям, якого вистачило б на кілька довгих життів. Низько схилиємо голови перед світлою пам'яттю Лікаря і щиро співчуємо його батькам та всім рідним.

А. ДУПА, Ю. ДЗЮБАН, Ю. ВЕЛИЧКО, Л. ШЕВЧЕНКО, С. КАТРУШЕНКО, М. СЕРДЮК, В. СІРЕНКО, О. ШАЛЕНИЙ, А. МИХАЙЛЮК.

ПАМ'ЯТЬ ЗБЕРЕЖЕМО

Царство небесне нашому Василю Миколайовичу Дем'яненку — добрій людині, гарному лікарю, першому головному лікарю Талалаївського районного центру ПМСД.

Дякуємо всім небайдужим, хто безпосередньо допоміг провести в останню дорогу цю світлу людину: голові, депутатам Талалаївської селищної ради та працівникам ВУЖКГ, які забезпечили оплату та здійснили надання ритуальних послуг, директору СТОВ «Батьківщина», який виділив кошти для духового оркестру, пра-

цівникам РЦ ПМСД і Талалаївського відділу медицини катастроф, за кошти яких був організований поминальний обід, керівництву та колективу Талалаївської ЦРЛ, які допомогли близьким коштомати Зінаїди Адольфівни передати Центру ПМСД для придбання та встановлення мармурового пам'ятника, який замовлено, вартість його повністю оплачено. Пам'ятник нашому колезі буде встановлено Центром у відповідні терміни.

Олексій ШАЛЕНИЙ,
головний лікар РЦ ПМСД.

● ЦЕ ВАЖЛИВО

ФОТО У ПАСПОРТІ

Послуга з вклеювання фотокартки до паспорта-книжечки по досягненню 25- та 45-річного віку є доступною.

З 17 квітня 2018 року наказ МВС, який затверджував Порядок оформлення і видачі паспорта громадянина України у формі книжечки зразка 1994 року, визнано таким, що втратив чинність. Це рішення прийнято у рамках реформування системи документування та із врахуванням того, що паспорт громадянина України у формі книжечки зразка 1994 року вже тривалий час не видається у жодному підрозділі

міграційної служби.

Втім, кожен, хто бажає вклеїти фотокартку до такого паспорта по досягненні 25- та 45-річного віку, зможе це зробити у підрозділі Державної міграційної служби чи центрі надання адмінпослуг за місцем реєстрації. Адже надання цієї адміністративної послуги регламентоване іншими нормативно-правовими актами. Таким чином, як і раніше, після досягнення 25- та 45-річного віку особа самостійно вирішуватиме, чи вклеїти фото до паспорта у формі книжечки, чи оформити ID-картку.

ШКІЛЬНЕ ЖИТТЯ

ДЕНЬ ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ

проходив 4 травня у Липівській школі і мав на меті навчити дітей діяти зібрано та рішуче, не розгубитися у випадку виникнення надзвичайних ситуацій. Програма Дня цивільного захисту була цікавою й насиченою: проведено виховні години, вікторини, відпрацювання нормативів ЦЗ, практичні заняття з надання домедичної допомоги постраждалим, тренування по користуванню індивідуальними засобами захисту, зокрема протигазом, перегляд фільму «Евакуація під час виникнення НС», практичне заняття «Виготовлення простіших засобів захисту органів дихання». Відбулося

практичне відпрацювання дій за спецсигналом про пожежу на території школи. Учні під керівництвом учителів організовано, без паніки, згідно з планом евакуації, залишили приміщення школи. Особливо зацікавила всіх гра-змагання «Справжній рятівник», в якій були задіяні учні 8 і 9 класів. Учасники змагань долали небезпечний відрізок шляху, забруднений радіацією, виносили потерпілого із зони ураження, відповідали на питання інтелектуально-пізнавальних вікторин з теми «Цивільний захист», влучали в ціль.

Надзвичайно захопила учнів зустріч з провідним

фахівцем Талалаївського РС УДСНС Валентином Прокопенком і особливо його змстовна розповідь про небезпечні знахідки Другої світової війни та боеприпасів, привезених зі Сходу, правила поведінки під час їх виявлення, демонстрація наочного матеріалу. Провідний інспектор Руслан Бринза провів практичне заняття «Правила користування пожежним вогнегасником».

День цивільного захисту під гаслом «Допомогти! Врятувати! Запобігти! Бути обізнаним!» багато чому навчив школярів.

Оксана КАРТАВА,
директор школи.

На фото: у садочок завітали селищний голова Ю. ВЕЛИЧКО, в. о. старости Л. СОРОЧИНСЬКА, директор ТОВ «Красноколядинське», депутат селищної ради О. КРИСЬКО, щоб розділити радість із дітьми та вихователями.

Кор. «ТХ».

ВІДГОМІН

ЧОРНОБИЛЬ У НАШІЙ ПАМ'ЯТІ

День 26 квітня 1986 року навічно вкарбувався в історію України символом чорної біди і гіркою болю. Забути його, як і викреслити із людської пам'яті — неможливо. Аварія, що трапилася на четвертому енергоблоці Чорнобильської атомної електростанції, стала однією з найбільших катастроф в історії людства і залишається важкою спадщиною для майбутніх поколінь.

Низько вклоняємось перед людським подвигом, відвагою ліквідаторів нашого району, які не думали про нагороди, відзнаки, не ховалися за спину товаришів, навіть не усвідомлювали, на яку особисту небезпеку наражаються. Ціною власного здоров'я вони перетнули шлях смерті. Вічна вдячність живим і світла пам'ять загиблим!

Нині на території нашого району проживає 12 інвалідів, захворювання яких пов'язане з виконанням обов'язків по ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС; 50 учасників ліквідації 2 категорії; 25 учасників ліквідації 3 категорії, одна жінка, яка брала участь у ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС; 9 осіб, потерпілих з числа ева-

куйованих та переселенців, 11 потерпілих дітей, чотири сім'ї, яким надано статус сім'ї померлого учасника ліквідації аварії на ЧАЕС. Всього — 111 осіб.

Чим далі ми віддаляємось від цієї чорної днини, тим глибше усвідомлюємо, якою горю завдала вона нам. А найбільша біда — втрачене здоров'я, життя. Держава прийняла ряд законодавчих актів, якими передбачено пільги і компенсації ліквідаторам, переселенцям, постраждалим дітям. На сьогоднішній день здійснюються виплати за такими державними програмами:

- Надання додаткової відпустки громадянам, які постраждали внаслідок аварії на ЧАЕС (за 2017 рік виплачено 14 306 грн. За 1-й квартал 2018 року — 4896 грн.)

- Щомісячна грошова допомога на пільгове забезпечення продуктами харчування (за 2017 рік виплачено 182 268 грн. За 1-й квартал 2018 року — 44 222 грн.)

- Компенсація за шкоду, заподіяну здоров'ю, та допомога на оздоровлення (за 2017 рік виплачено 15 656 грн., за 1-й квартал 2018 року — 1875 грн.)

- Оздоровлення грома-

дян, які постраждали внаслідок аварії на ЧАЕС (за 2017 рік видано 4 путівки, у 2018 році бажають оздоровитися 5 осіб.)

- Медичне обслуговування громадян, які постраждали внаслідок аварії на ЧАЕС (за 2017 рік виплачено 9860 грн. За 1-й квартал 2018 року — 2700 грн.)

- Пільгове зубопротезування (за 2017 рік виплачено 1740 грн. На 2018 рік передбачено 1620 грн.)

На виконання районної програми «Турбота» у квітні поточного року 12 ліквідаторам виділено матеріальну допомогу в сумі 2400 гривень по 200 грн. кожному.

Через Департамент СЗН за сприянням обласної організації «Союз Чорнобиля» виділено кошти 6 особам в сумі 1250 грн.

Шановні ліквідатори! Широко бажаю всім вам, вашим рідним і близьким міцного здоров'я, життєвої енергії, семейного затишку, щастя, миру, добра й злагоди. Нехай сонце зігріває вас своїм теплом ще багато-багато років та завжди поруч з вами буде людська подяка за добрі справи.

Людмила КАРПЕНКО,
начальник УСЗН.

ЧОРНА ТРАГЕДІЯ НА КОЛЬОРОВІЙ ЗЕМЛІ

Чорнобиль — це незагоєна рана, не лише наша особиста, а й загальнолюдська, це страшний урок всьому людству. Чорнобиль — це вже історія України, отож треба пам'ятати дітей вболівати за минуле своєї держави, реально сприймати сьогодення, виховувати почуття сприймання чужого болю як свого, загальнонародного горя — як

особистого, почуття любові до людини, до землі, до держави.

У Корінецькій сільській бібліотеці пройшла година спомину трагедії Чорнобильської катастрофи. На зустріч із сільськими дітьми прийшов ліквідатор-односелець Анатолій Миколайович Івко. Його спомини про тяжкі роки, а також принесені з собою фото, перепустку в зону

відчуження, грамота — все це було дуже цікаво дітям. Не менш цікавою була представлена виставка з книг і фотографій про Чорнобиль, створена сільськими бібліотекарем І. М. Роговою. Бесіда проходила за чашкою гарячого чаю і смаколиками.

Світлана ДОЛОШКО,
директор сільського будинку культури.

На фото: під час зустрічі в бібліотеці.

БОЖА СПРАВА ДЕПУТАТА

Є по вулиці Народна в Талалаївці, за дві з половиною сотні метрів від Нинішого, за городами тамтешніх жителів маленьке старе кладовище. Упродовж кількох десятиків років на ньому вже нікого не хоронять і тому кладовище, позаяк тут прибиралося у святі дні на Пасху та Проводи лише дві-три могили, запустіло, заросло, занехаялось. Дерев'яні хрести похилилися, а де й упали, суха трава і бур'ян у зріст людини, за чагарниками важко знайти поховання — забуте людське святе місце перейшло в запустіння. Навіть не всі місцеві старожили можуть достеменно сказати, хто лежить під стертими часом горбочками. У нинішні поминальні дні повернули цьому святому місцю належний вигляд сім'ї депутата селищної ради Н. М. Янини та Васюків — прихожан церкви святої Варвари. Надія Миколаївна разом із чоловіком Юрієм Миколайовичем, сином Ігорем та сусідами Іваном Володимировичем Васюком і його сином Сергієм зробили Божу справу: випилили сухі дерева, звільнили кладовище від чагарників і хвощів сухих бур'янів. Тепер там зеленіє молода трава, цвітуть вишні, а на могилах пломелють квіти.

ЖИТЕЛІ вул. Народна.

ТРИВАЄ ОПЕРАЦІЯ «ПЕРЕВІЗНИК»

На Чернігівщині триває профілактична операція «Перевізник». Її заходи спрямовані на профілактику аварійності та зниження тяжкості її наслідків на пасажирському транспорті та дотримання перевізниками вимог ПДР і Правил перевезення пасажирів. Групи реагування патрульної поліції ГУНП зупиняють та перевіряють технічний стан транспортних засобів, наявність і справність аварійних виходів, розташування місць для сидіння, контролюють зберігання транспортних засобів за визначеним місцем їх стоянки, організацію передрейсового контролю технічного стану автобусів та проведення медичного огляду водіїв. До відпрацювання

також залучені патрульна поліція, Укртрансбезпека та громадськість.

Поліція звертається до учасників дорожнього руху з розумінням поставитися до відпрацювань і тих незначних незручностей, які вони можуть мати для населення, адже правоохоронці працюють задля безпеки громадян.

ОСТЕРІГАЙТЕСЯ ШАХРАІВ

Не останнє місце у криміногенній ситуації посідають злочини, пов'язані із шахрайськими проявами з боку осіб цивільної національності. Отож звертаюся до всіх жителів району, а особливо — до пенсіонерів. Уникайте спілкування з невідомими особами, зокрема циганами. Вони часто пропонують довірливим людям обміняти гроші, зняти

«БАТЬКІВЩИНА» ПЕРЕМОГЛА НА ВИБОРАХ ДО РАД ОТГ З РЕЗУЛЬТАТОМ 35,4%

«Батьківщина» здобула перемогу на місцевих виборах у об'єднаних територіальних громадах, що відбулись 29 квітня, з результатом 35,4%.

Про це лідер партії Юлія Тимошенко заявила, оголошуючи результати підрахунку голосів за протоколами з дільниць.

«Батьківщина» з великим відривом випереджає інші партії за кількістю депутатів, обраних від партій.

«Вибори в ОТГ — це найправдивіша соціологія. Ви знаєте, скільки маніпу-

ляцій допускає соціологія. Але те, що зараз реальні вибори показали «Батьківщині» 35,4% — говорить про реальні симпатії людей, про реальне зауртування людей навколо нашої команди, яка може і мир в країні повернути, і економіку підняти, і віру людям в себе повернути і знову всім нам стати щасливими», — заявила лідер «Батьківщини».

У регіональному розрізі результати виборів свідчать, що «Батьківщина» перемогла у 11 областях України з 17, де проводилися вибори.

Юлія Тимошенко подякувала виборцям за підтримку «Батьківщини» та кандидатам, які незважаючи на тиск, адмінресурс і репресії, змогли перемогти.

Нагадаємо, у неділю, 29 квітня, у 40 об'єднаних територіальних громадах в 17 областях України відбулися перші вибори депутатів сільських, селищних, міських рад ОТГ і відповідних сільських, селищних, міських голів.

Прес-служба
Чернігівської обласної
партійної організації
ВО «Батьківщина».

БІЛЬ ПОГАСЛО ТРАВИ

32 роки минуло відтоді, як страшна ядерна катастрофа на Чорнобильській АЕС розділила історію планети на «до» і «після».

Завдяки мужності і самовідданості ліквідаторів вдалося в тисячі разів зменшити ядерне лихо. Серед них і герої Талалаївського краю. Пам'ять — вона зберігає все до найменших подробиць. Спогадам наших ліквідаторів і була присвячена виставка. Переглянути її в музеї зібралися представники районної та селищної влади, організацій, установ, ліквідатори аварії на ЧАЕС. Згадали вражаючі і болючі події квітня 1986 року.

Відвідувачів пригощали чаєм та солодощами від приватного підприємця Віктора Пряжки.

Олена ОГІЙ,
директор музею.

СЛУЖБА – 101

СНАРЯД В ОБУХОВОМУ

Розпочалися активні весняно-польові роботи. Майже щодня у нашій області трапляються випадки виявлення вибухонебезпечних предметів. На початок травня на території Чернігівської області сталося вже 34 випадки, 2 із них — у нашому районі. Перший трапився ще у січня. А 26 квітня в Обуховому на відкритій території поблизу приватного подвір'я виявлено підозрілий предмет, схожий на вибухонебезпечний. Ним виявився артилерійський снаряд калібром 75 мм. Піротехнічною групою АРЗ СП Управління ДСНС в області 28 квітня 2018 року знахідку було знищено згідно із встановленим порядком. Під час обстеження прилеглої території боєприпасів не виявлено, але відлуння війни може чекати людей у будь-якому місці ще довгі десятиліття, особливо під час земляних робіт.

При виявленні вибухонебезпечних предметів категорично забороняється:

- брати в руки, наносити

по них удари, починати спроби до розбирання;

- переносити чи перекочувати їх з місця на місце;
- поміщати в багаття чи розводити вогонь над ними;
- збирати і здавати їх як металобрухт.

При виявленні вибухонебезпечних предметів потрібно негайно повідомити про це за телефоном 101, вжити заходів по тимчасовій охороні місця небезпечної знахідки до прибуття спеціалістів ДСНС.

Геннадій ЗІРКА,
начальник РС УДНС.

Відлуння минулої війни.

СЛУЖБА – 102

порчу з рідних, поворожити, вигадують щось про подарунки. Не вірте в такі нісенітниця, а ще краще — не вступайте з ними в контакт. А як побачите їх у своєму селі, запишіть марку і номер автомобіля, на якому вони з'явилися, і повідомте про це в органи місцевої влади або поліцію за телефоном «102».

Руслан ХОМЕНКО,
в. о. начальника Талалаївського ВП, майор поліції.
КРИМІНАЛЬНА ХРОНІКА

За повідомленням прес-служби прокуратури Чернігівської області трьома поліцейськими одного з районних відділів поліції повідомлено підозру в отриманні хабаря. Повідомляється, що правоохоронці, один з яких діяв в якості організатора, отримали 5 тисяч гривень від

місцевого жителя. Останній перебував за кермом авто, був зупинений, але за винагороду хотів, щоб його не перевіряли на вміст алкоголю в крові і не складали протокол.

Слідство продовжується, з'ясовуються всі обставини скоєного злочину.

Кримінальна поліція Прилуцького відділу ГУНП в Чернігівській області затримала двох жителів Прилуцького району, об'єднаною підозрюваних в пограбуванні працівників агрофірми. 29 квітня за допомогою в поліцію звернувся директор однієї з агрофірм Прилуцького району і повідомив, що невідомі особи, одягнені в маски, на полі відкрито заволоділи добривами агрофірми. В ході оперативно-розшукових заходів слідчо-оперативна

група Прилуцького відділу поліції швидко вирахувала місцезнаходження грабіжників і затримала їх. Під час огляду автомобіля, на якому рухались злочинці, виявлено і вилучено мінеральні добрива. В подальшому було встановлено, що житель одного із сіл Прилуцького району на власному автомобілі «Фіат-Добло» разом зі своїм знайомим під'їхали на поле до працівників агрофірми, де відкрито заволоділи мінеральними добривами вагою близько 150 кг.

Грабіжники затримані. По даному факту проводиться досудове слідство. За таке діяння Кримінальним кодексом України передбачено покарання у вигляді позбавлення волі на строк від 4 до 6 років.

За повідомленнями правоохоронних органів.

ЮВІЛЕЇ ПІСНЯ ЄДНАЄ СЕРЦЯ

КІЛЬКА слів для тих, хто любить історію, і для майбутніх поколінь: субота, 14 квітня 2018 року, Скороходівський Дім народних традицій, зал зібрався на вшанування жіночого вокального ансамблю «Полісянка», нагода більш ніж знакова — 50-річний ювілей творчого колективу.

У далекому 1968 році після закінчення Корошівського педучилища молода й енергійна його випускниця Людмила Марченко (сьогодні Копилова) приїхала в рідне село працювати вчителем музики та старшою піонервожатою Скороходівської школи і організувала при місцевому клубі, який був справжнім центром культурного відпочинку селян, жіночий вокальний ансамбль. Так заспівувалася перша пісня «Полісянки».

Швидко спливали з того часу роки й десятиліття. І ось уже піввіку колектив дарує шанувальникам пісенного мистецтва свої талановиті голоси, вміє пісню доторкнутися до кожного людського серця, зачарувати глядача в залі, розтривожити найпотаємніші струни душі людської. Кілька поколінь скорохо-

дянок гартували творчу міць колективу, розвивали його, навіки поріднилися із сценою. Жертвуючи своїм вільним часом, інколи, навіть, інтересами родини, поспішали на репетиції, щоб кожен концерт ставав для односельців справжнім святом, віддушиною, коли б забувалися всі життєві негаразди.

Селищний голова Юрій Величко привітав учасників ансамблю «Полісянка» з ювілеєм, вручив грамоту колективу та подарунки. І який ювілей без пісні! Вони звучали на всі смаки. «Село, моє село», «Черешенька», «Цвіт акації», «Ой, устану ранесенько», «Бузок», «Де ти, милий, ночував», «Над Україною» Оксани Задорожньої слайдів на екрані, а жартівлива «На городі будяк» виконувалася під супровід народних інструментів. Глядачі, наче побували на екскурсії в минуле колективу, побачили учасників «Полісянки» такими, якими ті були багато років тому під час виступів на різних сценах.

Приймала вітання і Людмила Олексіївна Копилова, багаторічний керівник колективу. У нагороду за відданість

йому — подарунок і квіти. Приємно їй було, що той творчий почин не згас, що пісня «Полісянки» звучить сильно, розкотисто голосами сьогоденних її учасників Наталії Обух, Галини Артюх, Юлії Сабадаш, Галини Задорожньої, Нелі Вишнівської, Галини Вишнівської.

Свято пісні продовжили солісти Тетяна Мякинкіна і Оксана Задорожняя — брали за душу глядачів ліричні й щемливі «Мамина калина», «Мамо», «Рушник вишиваний», «Верба», «За тобою», «Пташка»; дует у складі Наталії Обух і Галини Артюх («Ой, чого ж ти, мамо», «Перелаз»). А фінальна пісня «Над Україною» Оксани Задорожньої вселила кожному глядачеві в залі віру, що все у нас буде добре, допоки лине пісня і єднає людей.

Весь час з учасниками ансамблю була на сцені зі своїм відмінним концерансом ведуча Лариса Чуйко. Щира вдячність селищній раді за спонсорвання свята.

Зоя ЗАДОРОЖНЯ,
директор
Скороходівського Дому
народних традицій.

ФЕСТИВАЛІ

ТАЛАНТИ БАГАТО- ДІТНОЇ РОДИНИ

25 квітня з метою відродження та популяризації культурних і моральних цінностей сім'ї, надання дітям з багатодітних та малозабезпечених родин можливості реалізувати свої творчі здібності та у рамках відзначення Міжнародного дня сім'ї у районному будинку культури відбувся районний етап фестивалю-конкурсу «Таланти багатодітної родини». Конкурс проводився за координації районної державної адміністрації та фінансової підтримки депутата обласної ради Геннадія Тригубченка.

З вітальним словом до всіх присутніх звернулася заступник голови районної державної адміністрації Лариса Шевченко.

У конкурсі взяли участь талановиті та обдаровані

діти з багатодітних та малозабезпечених родин району віком від 9 до 16 років у номінаціях: «вокальне мистецтво», «хореографія», «музичне виконання», «оригінальний жанр», «образотворче мистецтво», «декоративно-прикладне мистецтво».

Сніжана та Анатолій Лаврінченко представили малюнки олівцем, Ірина Огій продемонструвала свої роботи з бісеру та інших технік, сестрички Богдана і Мирослава Сінебок показали свої хореографічні здібності. А Марина Голубенко і Анна Беримець зачарували присутніх ніжним танцем «Ой у вишневому саду». Потішив своїм акторським талантом Антон Голубенко, який ще й танцював. Назар Злий та

Дмитро Жаворонок закликали у танці на «Ранкову зарядку». Не залишило байдужими гостей виконання на бандурі Софією Дегтяр української народної пісні «Ой, верше мій, верше!». Вероніка Семенюк дебютувала з «Жартівливою сонатою для фортепіано». Уперше на сцені співали ще й Анна Коршок, Аліна Дегтяр та сестрички Олександра і Крістіна Потеряйко.

Завершилося свято церемонією визначення переможців для участі у обласному етапі конкурсу та нагородженням дипломами. Усі учасники отримали солідні призи та подарунки.

Ніна ЛУЦЕНКО,
завідувач сектором
сім'ї, молоді та спорту
райдержадміністрації.

На фото: розквітла сцена районного будинку культури юними талантами з багатодітних родин.

**ЗНАЙ
НАШИХ!**

СОЦІАЛЬНИЙ ЗРІЗ

НОВЕ У ПРИЗНАЧЕННІ СУБСИДІЙ

Кабінет Міністрів вніс зміни до програми призначення субсидій: з наступного опалювального сезону розраховувати на субсидію не зможуть ті, хто приховує статки, має великі будинки чи квартири або має тінюву зайнятість. Зокрема, відтепер субсидію не призначатимуть, якщо у власності сім'ї є автомобіль, якому менше 5 років, крім мопеда та авто, наданого органом соціального захисту населення.

Окрім того, доходи від оренди майна, зокрема, від здачі в оренду квартири, необхідно буде вказувати у деклараціях про доходи — у новій графі «інші доходи».

«З 1 травня 2018 року діє нове правило: субсидія відміняється, якщо площа квартири перевищує 120 кв. метрів, а будинку — 200 кв. м, крім дитячих будинків сімейного типу та прийомних сімей. Власники такої житлової площі будуть оплачувати послуги у повному обсязі», — зазначено у постанові.

Особам працездатного віку, які претендують на субсидію, але не реєструються як безробітні, оскільки працюють без оформлення в Україні або за кордоном, органи соціального захисту автоматично рахуватимуть дохід **три прожиткові мінімуми — 5286 гривень**. Тим, хто є дійсно безробітним, необхідно буде стати на облік до центру зайнятості.

Також з 1 травня 2018 року соціальна норма на газове опалення буде наближена до реальних обсягів споживання і становитиме 4,5 м³ на 1 м² площі, електроопалення — 30 кВт·год на 1 м² площі.

«При призначенні субсидії на понаднормову площу житла, норма може бути збільшена не більш ніж на 30%», — йдеться у постанові КМУ.

Внутрішньо переміщені особи відтепер зможуть оформити субсидію без договору оренди житла — лише на підставі заяви і декларації, з вказанням складу домогосподарства.

Процедуру отримання субсидій для жителів об'єднаних територіальних громад спрощено: відтепер ОТГ мають право приймати від громадян документи на оформлення субсидії для передачі їх органам соціального захисту населення, механізм повторює практику звернень до сільських і селищних рад.

Уряд проведе преміювання домогосподарств за економію ресурсів за підсумками опалювального сезону, що завершився. Під монетизацію підпадають зеконоренні домогосподарствами 150 кіловат електроенергії, якщо цей ресурс використовується для опалення, або 100 кубів газу. У грошовому еквіваленті це майже 700 гривень. Субсидіантам необхідно до 1 вересня подати заяву у місцеве управління соціального захисту населення, на підставі якої здійснюватиметься виплата грошової винагороди за енергоефективність.

Інформацію про наявність економії кожен отримувач субсидії може відслідковувати у своїй платіжці або шляхом звернення до постачальника газу чи електроенергії. Обрати спосіб отримання коштів необхідно самостійно.

Сергій МИХНО.

ВЕСНЯНІ ПЕРЕМОГИ

На фото: учасниці «Танцювальної олімпіади-2018» у Чернігові.

ВИСТАВКИ

У СЛОВІ І В ПАМ'ЯТІ

«Війна не має забути» — під такою назвою в читальному залі бібліотеки для дорослих розгорнуто книжкову виставку, приурочену дню Великої Перемоги. У тематичних розділах «Немеркнуче світло великого подвигу», «Україна в полум'ї війни», «Відгомін війни у слові письменному» вміщено

розповіді про подвиги українських воїнів в роки Другої світової війни, незгасну світлу пам'ять про тих, хто боровий рідну землю від ворога. Окремий розділ виставки «Встеляйте квітами дороги бійцям, що мир несуть в наш край» — про АТОвців — учасників сьогоденної війни, вунків і правнуків тих,

хто більш як сімдесят літ тому зі зброєю в руках став на захист рідної землі.

На абонементі бібліотеки до послуг читачів — постійно діюча виставка «Рокам ніколи пам'яті не стерти», також приурочена знаменній даті.

Любов ДЖЕЖУЛЯ,
бібліограф.

ВІДБУЛАСЯ обласна «Танцювальна олімпіада-2018», в якій взяли участь студенти та учні 9–11 класів. Успішним був виступ дівочого складу зразкового хореографічного колективу «Каскад» Талалаївського РБК, який у номінації «Народна хореографія» зайняв почесне III місце.

У квітні в Ніжині відбувся III Міжнародний дитячий та молодіжний фестиваль-конкурс хореографічного мистецтва «Квітневі викрутаси», в якому взяли участь молодша, середня та старша групи зразкового хореографічного колективу «Каскад». Учасники колективу «Каскад» повернулися додому двохразовими Золотими призерами. Отримали дипломи, кубки та солодкі подарунки. Від несподіваної перемоги діти та їхні батьки були в неймовірному захваті, море емоцій переповнювали всіх учасників «Каскаду».

Особисто мене, як керівника цього колективу, охоплює гордість за їхні успіхи. Я щиро вдячна батькам учасників колективу «Каскад» за їхню фінансову та моральну підтримку. Дякую за те, що ви завжди поруч і в будь-якій ситуації підтримуєте своїх дітей.

Ольга СИНЬКО,
балетмейстер Талалаївського РБК.

ПРОДАМ

Газифікований **БУДИНОК** з надвірними будівлями по вул. Народна, 10 в Талалаївці.

Тел. 096-811-84-31, 096-847-00-84.

Добротний **БУДИНОК** на центральній дорозі у Дмитрівці 110 м² (жила площа 79 м²). Будинок одного хазяїна на 2 входи, є вода, опалення електричне, газове і пічне. Двір 45×45 м перегороджений на господарський і парадний, є колодязь, гараж, сарай, погріб, літня кухня, сад. Город 0,35 га та 0,25 га сусіднього двору приватизовані.

Тел. 067-729-92-70, 095-370-72-48.

САДИБА в с. Скороходове по вул. 30-річчя Перемоги, 1 з приватизованою присадибною ділянкою 0,83 га. Будинок дерев'яний, обтягнутий цеглою, газифікований з водяним опаленням. Загальна площа складає 102 м², є літня кухня, гараж, сарай, сінік, кладова, погріб. У дворі колодязь, великий сад плодкових дерев, підведена електромережа 380 В. Тел. 067-537-17-38, 099-266-29-67.

САДИБА в Талалаївці по вул. Лугова, 27 (колишня Фрунзе). Будинок (газ, вода) з усіма меблями та технікою, два гаражі, літня кухня, господарські будівлі, приватизований город. Тел. 097-165-46-63.

ПІВБУДИНКУ з надвірними будівлями по вул. Енергетиків, 14/2 в Талалаївці. Загальна площа 0,15 га, город 0,10 га. Ціна за домовленістю. Тел. 098-409-91-61 (**Юрій**).

1-кімнатна **КВАРТИРА** по вул. Перемоги в Талалаївці. Тел. 099-564-17-35, 096-655-61-80 (**Богдан**).

САДИБА в смт Талалаївка 0,11 га приватизована, будинок 78,9 м² (опалення газове і дров'яне), сарай, погріб, гараж, телефон, колодязь у дворі. Тел. 099-056-26-49.

САДИБА (приватизована) в с. Плугатар (залізнична станція Блотниця) по вул. Лесі Українки, 32: будинок площею 68 м² з електричним опаленням та на твердому паливі, є літня кухня, сарай, колодязь у дворі, сад, 3-фазне електроживлення. Ціна договірна. Тел. 050-915-41-91.

АВТОМОБІЛЬ ВАЗ-21093, ціна договірна. Тел. 068-319-77-73.

АВТОМОБІЛЬ ГАЗ-2705 цільнометалевий, газ пропан, 2007 року випуску. Тел. 097-640-71-30.

АВТОМОБІЛЬ ВАЗ-2101 недорого, **ТЕЛИЦЯ** парувального віку. Тел. 096-687-55-25, 096-157-89-63.

Недорого **ТРАКТОР** саморобний на базі УАЗа, двигун ЗІД. Тел. 2-22-62, 050-410-66-48.

ПІСОК, ЩЕБІНЬ, ГРАНВІДСІВ, б/у **ЦЕГЛА**. Тел. 067-531-44-61, 066-115-39-29.

Посівне **НАСІННЯ** кукурудзи, соняшнику, сої, гречки, ячменю, пшениці ярої та **ЗАСОБИ ЗАХИСТУ** сільгоспкультур. Тел. 095-819-73-51, 096-436-04-32.

ПІСОК, ЩЕБІНЬ, ГРАНВІДСІВ. Тел. 097-268-41-71.

Корейські **ПОРОСЯТА**. Тел. 095-358-30-12, 096-162-75-97.

БДЖОЛОСІМ'І, одна рамка **РОЗПЛОДУ** (500 грн.), **МАТКИ** молоді торішні породи Бакфаст, Карніка і Карпатка, **ВУЛИКИ** нові на 22 рамки. Тел. 098-872-10-09.

Дійні **КОЗИ**, молоко дають смачне, **КОЗЕНЯТА** віком 1,5 місяця. Тел. 096-964-00-85.

Терміново **КОРОВА**. Тел. 068-395-68-94, 068-395-68-93.

БУРЯКИ кормові у с. Слобідка. Тел. 097-194-26-89.

СВИНИНА необрізна. Тел. 096-758-94-07.

РОБОТА

Додатково проводиться набір **ОХОРОНЦІВ** (чоловіків та жінок). Вахтовий метод роботи.

Тел. 050-305-38-28, 050-529-08-03, 068-289-96-94.

КУПЛЮ

Дорого цілодобово **КОРІВ, БИКІВ, ТЕЛЯТ, КОНЕЙ, ЛОШАТ, СВИНЕЙ**. Тел. 066-076-26-48, 098-445-20-28.

Дорого **КОРОВИ, БИКИ, КОНІ, ТЕЛЯТА, СВИНІ, КНУРИ, КОЗИ**, а також **М'ЯСО** яловичини та свинини. Доріз. Тел. 067-422-00-60, 095-919-43-29.

Постійно **ВРХ (корів, биків)** та **коней** живою вагою. **ДОРОГО!** Тел. 066-139-46-39, 098-235-61-71 (**Олександр**).

Постійно **БИКІВ, КОРІВ, ТЕЛИЦЬ, КОНЕЙ, ЛОШАТ** живою вагою — самовивіз. **ДОРОГО!** Тел. 066-157-07-57, 097-339-76-09 (**Максим**).

ТЕЛЯТА, КОРОВИ, КОЗИ, ВІВЦІ, БИКИ. Доріз цілодобово. Тел. 097-609-85-78.

Дорого молочних та підрощених **ТЕЛЯТ, БИКІВ, ТЕЛИЦЬ, КОРІВ, КОНЕЙ**, м'ясо **ЯЛОВИЧИНИ**. Тел. 096-121-18-16, 066-283-54-63.

Постійно молочних та підрощених **ТЕЛЯТ, БИКІВ, ТЕЛИЦЬ, КОНЕЙ, КОРІВ**. Вимушений забій. Тел. 096-688-84-58, 095-675-22-40.

МОТОЦИКЛИ К-750, Урал, МТ-12, МТ-16, М-61, М-62; **ДОКУМЕНТИ** і **ЗАПЧАСТИНИ** до них. Тел. 067-385-66-59, 066-325-20-58.

КУПЛЮ

цілодобово молочних та підростаючих

ТЕЛЯТ, КОРІВ, БИКІВ, ТЕЛИЦЬ, КОНЕЙ, КНУРІВ. Вимушений забій (доріз). Тел. 096-849-62-76, 066-348-15-72.

РЕМОНТ холодиників з виїздом на дім. Гарантія. Оплата будь-яка. Тел. (05447) 6-04-16, 097-235-41-47.

ПРОДАМ ПІСОК, б/у **ЦЕГЛА** (червона та вогнетривка), **ГРАНВІДСІВ, ЩЕБІНЬ, ШИФЕР**, фундаментні **БЛОКИ**, бій цегли.

КУПЛЮ ПРИМІЩЕННЯ під розбір. Тел. 098-423-93-05, 097-267-16-10, 066-048-34-70.

ВСТАНОВЛЮЮ безлімітний **Інтернет**, супутникові **антени**, **РОЗКОДОВУЮ** **телеканали**. Тел. 096-087-33-50, 066-645-57-23.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСИМ

Втрачений **СЕРТИФІКАТ** на право на земельну частку (пай) серії ЧН №0261192, виданий 20 серпня 1996 року на ім'я **ТИМОШЕВСЬКИЙ Петро Степанович, вважати недійсним**.

Втрачений **СЕРТИФІКАТ** на право на земельну частку (пай) серії ЧН №0261257, виданий 20 серпня 1996 року на ім'я **СОРОКА Катерина Данилівна, вважати недійсним**.

Втрачений **СЕРТИФІКАТ** на право на земельну частку (пай) серії ЧН №0261163, виданий 20 серпня 1996 року на ім'я **ПУГАЧ Наталія Трохимівна, вважати недійсним**.

Втрачений **СЕРТИФІКАТ** на право на земельну частку (пай) серії ЧН №051238, виданий на ім'я **СОРОЧИНСЬКИЙ Микола Миколайович, вважати недійсним**.

ПОМИНАННЯ

11 ТРАВНЯ
минає 7 років,
як жорстока

смерть забрала найдорожчого синовця, щирю, добру людину **Миколу Михайловича ПЛОЩИКА** з Талалаївки. Так рано Ти залишив цей світ, згасла Твоя зоря і тепер тяжкий біль не вщухає в моєму серці. Ти живеш у моїх спогадах, у весняному цвіті, у кожній частинці моєї згорьованої душі. Та весна, що була останньою у Твоєму житті, у моїм серці буде вічною. Спи спокійно, дорогий синовцю, нехай земля буде Тобі лебединим пухом.

МАМА і всі рідні.

5 ТРАВНЯ — рік світлої пам'яті нашо-

го дорогого сина **Олега ДАНИЛЬЧЕНКА**, якого раптово, у повному розквіті сил забрала безжална смерть. Це так неймовірно тяжко переживати, коли молоді ще діти відходять в інші світи раніше від батьків. Настала непроглядна пільма і непереборна туга, ніщо не допомагає здолати біль втрати. Немилий білий світ і квітуча весна — лише одне питання: чому, чому так рано? Рідненький, як швидко лине час, коли раптово Ти пішов від нас. Сумують, плачуть з нами небеса, не висихає на очах сльоза. Без Тебе небо нам не голубе, як хочеться торкнутися Тебе! Відчути хочеться Твоє тепло, пішов від нас Ти — і життя пішло. Вічний спокій Тобі, сину, і земля пухом у Царстві небесному.

Вічно сумуючі МАМА, СЕСТРА, СИН та всі рідні.

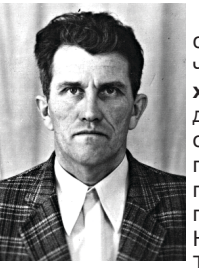
*ТОМУ, хто дорогий був при житті,
Від тих, хто пам'ятає і сумує.
Глибокий сум і вічна пам'ять
Назавжди залишились з нами.
Любимо, пам'ятаємо, сумуємо...*

10 ТРАВНЯ
минає рік, як залишила цей

світ дорога нам сестра, мама, бабуся **Надія Іванівна КОВАЛЕНКО-БУЛАХ** із Довгалівки. Ти зберегла в наших серцях добру пам'ять по собі. Тепла Твого серця вистачало на всіх. Будучи працівником медицини, Ти допомагала багатьом людям, а Тобі ми не змогли допомогти. Сумуємо за Твоею добротою, чуйною душею, не стало в нас опори й надії. Вирвали серце, вирвали душу. Як жити далі не знаєм, а мусим, гірко плачемо, безмежно сумуємо, любимо дуже і дуже скупаємо. Надіюся, Ти чуєш — ми знаємо. Царство Тобі небесне і вічний спокій.

Глибоко сумуючі БРАТ і його сім'я, ДОЧКА, ВНУКИ, ЗЯТЬ.

16 ТРАВНЯ минає 5 років, як перестало битися серце нашого дорогого чоловіка, батька й дідуся **Віктора Трохимовича ГВОЗДЕЦЬКОГО** із Скороходового. Минають дні, минають роки, але образ Твій ніколи не зітреться з нашої пам'яті. Над Твоєю могилою щебечуть птахи, гріє весняне сонечко. Мовчить горбок землі, а на ньому море моїх сліз. Нехай Твій сон буде спокійний, а душі Твоїй — Царство небесне.

Дружина НІНА, ДІТИ, ОНУКИ і всі рідні.

ВЖЕ минуло і 9 днів, як невідламанна смерть відняла життя моєї дорогої подруги **Ксенії Анатоліївни ПРИЙМАК** із Плугатаря. Важко повірити у те, що трапилося, адже вона так любила життя, так підтримувала тих, кому тяжко. Якби могла Ти довше жити — було б світліше на землі, але не в силах ми змінити Господню волю у житті. Таких, як Ти, не зарадують, таких лиш вічно пам'ятають. Співчуваємо у нерозрідному горі чоловікові, дітям, внучатам. Пам'ять про Тебе навіки залишиться в наших серцях. Нехай земля буде Тобі пухом, а душі — вічний спокій і Царство небесне.

Олена АЛЕКСЄЄВА і її сім'я.

20 травня м. Ромни, о 10:00 в міському БК

ЛІКУВАННЯ алкоголізм, надлишкова вага, тютюнопаління, неврози

Лікар-психотерапевт вищої категорії **ІЛЛЯШЕНКО ПЕТРО МИКОЛАЙОВИЧ**.

Гарантія. Анонімність. Безпека. Видається довідка про лікування і гарантії. Тел. 095-734-39-98, 068-918-93-74.

Ліцензія АВ № 554650 Міністерства охорони здоров'я від 8 липня 2010 р.

ПРОДАЄТЬСЯ

польська **сільгосптехніка**; **мотоцикли**; **трактори** китайського виробництва; **мотоблоки**, **кормоподрібноувачі**, **навісне обладнання** та **запчастини** (смт Срібне).

Тел. 093-815-65-31, 097-279-03-78.

ВІКНА І ДВЕРІ

від виробника. Швидко, якісно, недорого. 5 років гарантії. Передоплати не беру.

Тел. 068-185-62-40, 068-662-02-21, 098-559-90-65 (**Валерій**).

ВЛАШТУЄМО

СВЯТО

для вас і ваших гостей! Жива музика, конкурси та інше.

Тел. 098-439-83-26, 099-344-22-45.

Металопластикові **ВІКНА** з німецького профілю **REHAU** та перевірених вітчизняних **STEKO** і **WDS** за державною програмою з відшкодуванням 35%. Вхідні **ДВЕРІ**. **ЖАЛЮЗІ**. Натяжні **СТЕЛИ** економ- та преміум-класу. Найкраще співвідношення ціни та якості. Замір. Доставка. Встановлення. Тел. (05448) 5-46-12, 097-100-88-75, 099-333-49-29 (**Олена Василівна**).

Адміністрація, профспілковий комітет, колектив центральної районної лікарні у глибокій скорботі з приводу раптової, передчасної смерті лікаря загальної практики сімейної медицини КЗ РЦ ПМСД **Василя Миколайовича ДЕМ'ЯНЕНКА**. Ця втрата надто тяжка для кожного із нас. Низько схилиємо голови перед світлою пам'яттю Лікаря, щиро співчуваємо його рідним і близьким.

Адміністрація, профспілковий комітет, колектив комунального закладу Талалаївського РЦ ПМСД як особисте горе сприйняв тяжку звістку про раптову, передчасну смерть лікаря загальної практики сімейної медицини КЗ РЦ ПМСД **Василя Миколайовича ДЕМ'ЯНЕНКА**. Він житиме вічно у наших серцях, бо такого Лікаря забути неможливо. Щиро співчуваємо його рідним і близьким.

Василь Миколайович ДЕМ'ЯНЕНКО для нашого колективу був більше, ніж лікарем. Він став для кожного з нас ніби рідним, адже тут, у дитячому відділенні, він і вдень, і вночі повертав здоров'я діткам. Ми любимо і поважали його... Здавалося, що так буде завжди, бо наш лікар іще зовсім молодий! Важко уявити як буде без нього. На очах сльози, в душах — розпач. Дякуємо долі за те, що дала можливість працювати із Лікарем від Бога. Щиро співчуваємо його батькам і всім рідним та близьким.

КОЛЕКТИВ дитячого відділення райлікарні.

Василь Миколайович ДЕМ'ЯНЕНКО був відданим своїй єдиній улюбленій справі — повертати людям здоров'я, рятувати життя. Розпач і туга в наших душах, бо ніхто не зміг врятувати його. За свій короткий земний шлях він устиг зробити стільки, як за довгий вік. Вклоняємося світлій пам'яті Лікаря, щиро співчуваємо його родині.

КОЛЕКТИВ інфекційного відділення райлікарні.

Навіть 40 не прожив лікар, якому довіряли сотні пацієнтів в районі, добра і щира людина **Василь Миколайович ДЕМ'ЯНЕНКО**. Цими днями він раптово пішов із життя. Це велика втрата для колективу райлікарні, для його численних пацієнтів. Сумуємо і щиро співчуваємо в тяжкому горі батькам і всім родичам покійного.

СЕЛИЩНА РАДА.

Закінчився земний шлях шанованої в районі людини, Заслуженого артиста Казахстану **Володимира Миколайовича ЮЩЕНКА** із Старої Талалаївки. Понад двадцять років Володимир Миколайович радував своїм професійним співом глядачів РБК. Нам так не вистачатиме його таланту, його оптимістичного духу. Сумуємо і щиро співчуваємо рідним і близьким покійного.

СЕКТОР культури РДА, КОЛЕКТИВ РБК.

Відійшов у вічність наш дорогий друг **Василь Миколайович ДЕМ'ЯНЕНКО**. Тебе немає, серце плаче, душа згорьована болить. Ми кожен день Тебе чекаємо і виглядаємо щомить. Закрила хвижа смерть повіки, скувала холодом вуста. Заснула вічним сном навіки людина добра і проста. Вічна пам'ять Тобі, Василю Миколайовичу, а рідним і близьким покійного наші щирі співчуття. Спи спокійно, Царство небесне.

Сім'ї І. В. та О. М. ГЛОБЕНКІВ, О. В. і Р. М. ЖГИРА.

● ПАМ'ЯТЬ

А ЇЇ КВІТИ ЗНОВУ
ЗАЦВІЛИ

У ці травневі дні, коли свіжою зеленню молодих трав і ніжним цвітінням садів буває природа і, здавалося б, тільки радіє життю, мені на серце лягає легкий смуток. Бо якраз у розповні цієї весняної краси пішла у засвіти улюблена вчителька з мого далекого шкільного дитинства Тамара Михайлівна Чечотенко (Кухаренко). Тільки й сказала на прощання: «Я піду, бо Господь мене із неба кличе, це мені востаннє птах курличе, ангел мою душу забира. Я вас всіх любила і люблю, тільки жити на землі несила, щедрий Бог мені дарує крила і у вічність двері відкрива». І відлетіла до небес її безмежно щира і поетична душа.

А з мого серця вже третій рік від того 5 травня сум не сходить. Яка це людина була! Ось я вам трохи розкажу про неї. Давно було наше перше знайомство. Вересень 1969-го, в Корінецькій школі нова вчителька. З вуст у вуста передається: «А що викладатиме? Що-що, фізкультуру?! Та чи ж вона щось уміє на турніку? Молода вона для вчительки!» Так категорично заявляли хлопці-старшокласники, а ми, дівчата, ніяк не хотіли з цим погоджуватись. Бо нова вчителька нам відразу сподобалась. То й що, що молодісенька, зате в неї он який спортивний костюм — вовняний, червоний, не те, що наші прості з розтягненими коліньми. А напівкеди — та ми таких і в найкращому своєму сні не бачили! 69-й рік, село, які там вовняна спортивна форма у школяра чи кеди?! А тут таке диво на наші завидуючі дитячі очі. Ну, звісно ж, вбила наповал нас Тамара Михайлівна своїм костюмом. Це була любов з першого погляду, причому взаємна. І в селі від найменшого малюка до найстаршого дідуса й бабці її любили. Усміхнена, привітна, добра й щира, вона випромінювала тепло.

Сам Бог їй велів бути вчителькою, вона нею просто народилася. Кожен урок Тамари Михайлівни з якоюсь родзинкою, видумкою, не якесь нудне виконання фізичних вправ, а з повним

їх набором рухливих ігор. Звідки таке у вісімнадцятирічній дівчині, в якій ще школярське молоко на губах не обсохло — прийшла до нас прямо з-за шкільної партії по закінченні Талалаївської школи? Наче в неї за плечима важезний ранець із багатим педагогічним досвідом. Теплої пори не злазили з турніка і каната, крос, стрибки, футбол, волейбол до сьомого поту, взимку — лижі, санчата, гірки, сніжки, хокей, у великому шкільному коридорі (спортзалу не було) днювали й ночували за тенісним столом. А це моя улюблена акробатика! Тамара Михайлівна сама гнучка, як лозинка, прямо захохла мене в цей вид спорту. Удвох із нею ми виступали з акробатичними вправами у школі, в сільському клубі. Нам скрізь було цікаво, весело й захоплено з нашою вчителькою. Де ми, там і Тамара Михайлівна — у туристичних походах, на ставку чи на Роменці, на спортивних змаганнях чи піонерському зльоті, просто в розмовах біля багаття, де в казані умілає нехитрий куліш, за розчуванням нових пісень. Улюблена вчителька привела нас до перемоги в конкурсі загальної пісні на районному піонерському зльоті.

Тамара Михайлівна завжди залишалась нашою, корінецькою, вже коли після закінчення Ніжинського педінституту й поїхала із села в Ромни. Для неї Корінецьке, як перша любов, незгасна і непереплута. Тут вона починалася як учителька, тут рідні їй люди, рідні їй стежки, тут і долю свою знайшла. І коли б Тамара Михайлівна не приїжджала в село, воно завжди радо розкривало назустріч їй свої обійми.

Тепер тільки спогади про цю з красивою душею і великим серцем жінку. Ця весна і ця природа буває без неї. А її квіти знову зацвіли, травень голівки їхні пригортає. Як без хмаринки дощик набіжить, то Тома з неба квіти поливає. Суму той цвіт додає і кличе до спогадів.

Любов ДИННИК.
с. Корінецьке.

СТАТИСТИКА

ЗАРОБІТНА ПЛАТА
В ОБЛАСТІ

Середньомісячна заробітна плата штатних працівників підприємств, установ та організацій Чернігівської області в березні ц. р. становила 6448 грн. Це в 1,7 раза вище мінімальної заробітної плати (3723 грн.) та на 20,3% — ніж рік тому.

Реальна заробітна плата в березні 2018 року збільшилася проти попереднього місяця на 3,7%. За видами економічної діяльності, де сконцентрована основна частка зайнятих працівників

нашої області, середньомісячна номінальна заробітна плата штатних працівників становила: у промисловості — 7016 грн., у сільському господарстві — 6534 грн., в освіті — 6109 грн., в охороні здоров'я — 4872 грн.

Серед регіонів найвищий рівень зарплати спостерігався в м. Києві (13388 грн.), найнижчий — у Тернопільській (6394 грн.) та Чернівецькій (6424 грн.) областях.

Головне управління
статистики в області.

ДО ВІДОМА ГРОМАДЯН

СВІТЛА НЕ БУДЕ З 9-ї до 16:30

11 травня — с. Шевченкове, вул. Шевченка (9:00–15:30).
14 травня — с. Займище, ТОВ «Зоря», ферма; с. Довгалівка (село повністю).

15 травня — с. Красний Колядин, вул. Низова.

16 травня — с. Красний Колядин, вул. Ярова.

17 травня — смт Талалаївка, вул. Центральна, вул. Садова, вул. Молодіжна, вул. Освіти, вул. Сонячна, вул. Зернова, вул. Комунальна, прокуратура, дитячий садок «Сонечко», будинок культури.

18 травня — с. Займище, вул. Займищанська.

РАЙОН ЕЛЕКТРИЧНИХ МЕРЕЖ.

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПЛАНОВАНУ ДІЯЛЬНІСТЬ,
яка підлягає оцінці впливу на довкілля

Нафтогазовидобувне управління «Чернігівнафтогаз» Публічного акціонерного товариства «Укрнафта» інформує про намір провадити плановану діяльність та оцінку її впливу на довкілля.

1. Інформація про суб'єкт господарювання

Юридична адреса: пров. Несторівський, 3–5, Шевченківський район, м. Київ, 04053, Україна, +38(044)506-10-03. Адреса реєстрації відокремленої підрозділу: вул. Вокзальна, 1, м. Прилуки, Чернігівська обл., 17500.

2. Планована діяльність, її характеристика, технічні альтернативи

Продовження видобування на Талалаївському родовищі корисних копалин (природний газ, конденсат, супутні: етан, пропан, бутани). Дослідно-промислова експлуатація родовища проводиться з 1973 року, а промислова з 1981 року.

Технічна альтернатива:

Технічна альтернатива зазначеної планованої діяльності відсутня, оскільки Талалаївське родовище в промисловій експлуатації на підставі спеціального дозволу на користування надрами №2033 від 11.11.1999 року, виданого Державною службою геології та надб України терміном на 20 років.

3. Місце провадження планованої діяльності

Талалаївське родовище розташоване на території Талалаївської селищної ради Талалаївського р-ну Чернігівської області (державний акт договору оренди серія І-ЧН №001664, реєстраційний №101, рішення від 29.12.2001 р.) та Староталалаївської сільської ради (державний акт договору оренди серія І-ЧН №001663, реєстраційний №97, рішення від 29.12.2001 р.), гірничий відвід №2284 від 15.10.2012 року. На території Талалаївського району в межах гірничого відводу є промислові споруди: споруда дожимної насосної станції, будівля насосної, будівля насосної водопостачання, резервуари для води, будівля побутових приміщень, установи низькотемпературної сепарації газу, будівля котельної установи низькотемпературної сепарації газу, посудини попередньої сепарації газу.

Місце провадження планованої діяльності: територіальна альтернатива

Враховуючи межі Талалаївського родовища, межі гірничого відводу, гірничий відвід №2284 від 15.10.2012 року — територіальна альтернатива відсутня.

4. Соціально-економічний вплив планованої діяльності

Соціально-економічний вплив планованої діяльності полягає у створенні робочих місць для населення, яке проживає в межах даних адміністративних районів, сплаті податків у місцеві бюджети (в т. ч. сплата рентних платежів), допомозі органам місцевого самоврядування в ремонті доріг, мостів, очищенні русел річок та потічків і т. п.

5. Загальні технічні характеристики, у тому числі параметри планованої діяльності (потужність, довжина, площа, обсяг виробництва тощо)

Талалаївське родовище приурочене до криптодіапірової асиметричної складки субширотного простягання. Промислова газоносність родовища пов'язана з продуктивними горизонтами В-12, В-16, В-17, В-18, В-19, В-20, та Т, які представлені сумою малопотужних, часто невитриманих по площі пластів, пропластків і ліній пісковика. Площа гірничого відводу 12,1 км². Станом на 01.01.2017 р. на родовищі пробурено 21 свердловину, з них: видобувних, діючих — 4, бездіючих — 1, п'єзометричних — 3, водозабірних — 3, поглинаючих — 2, ліквідованих — 8. Талалаївське родовище знаходиться на завершальній стадії розробки. Поклади розробляються на режимі виснаження. Всього в 2016 році видобуто 3,6 млн м³ газу, 0,006 тис. тонн

конденсату. Середній дебіт 1 свердловини: газу — 0,02 тис. м³/добу проти проектного 6,0 тис. м³/добу. З початку експлуатації видобуто 2398,6 млн м³ газу і 1344,7 тис. тонн конденсату. Поточний коефіцієнт вилучення газу 0,567.

6. Екологічні та інші обмеження планованої діяльності за альтернативами:

Дотримання меж санітарно-захисних зон, дотримання об'ємів дозволених викидів в атмосферне повітря від стаціонарних джерел викидів, дотримання вимог щодо хімічного складу вод, що закачуються у пласти з метою підтримки пластового тиску, визначення та контроль їх сумісності з пластовими водами родовища, проведення спостережень за впливом діяльності на поверхневі та підземні води. В процесі ведення виробничої діяльності дотримуватись погоджених та відведених меж територій.

• щодо технічної альтернативи:

Екологічні та інші обмеження планованої діяльності за технічною альтернативою відсутні через відсутність технічної альтернативи.

• щодо територіальної альтернативи:

Екологічні та інші обмеження планованої діяльності за територіальною альтернативою відсутні через відсутність територіальної альтернативи.

7. Необхідна еколого-інженерна підготовка і захист території за альтернативами

На родовищі використовується закрита система збору, що відповідає сучасним вимогам. Наявність розроблених у встановленому порядку ПЛАСів, розробка та виконання комплексу технологічних, технічних, організаційних рішень для забезпечення надійної безаварійної роботи промислових споруд. Проведення контрольної аналітичних досліджень стану атмосферного повітря, стану поверхневих ґрунтових вод, ґрунту, ландшафту на території, що перебуває під впливом експлуатаційних об'єктів родовища. Підприємство сертифіковане дотримується вимог ISO 9001:2000, OHSAS 8001:1999, ISO 14001:2004. Експлуатаційні об'єкти знаходяться в межах гірничого відводу на територіях, погоджених у встановленому порядку.

• щодо технічної альтернативи:

Еколого-інженерна підготовка і захист території щодо технічної альтернативи відсутні через відсутність технічної альтернативи.

• щодо територіальної альтернативи:

Еколого-інженерна підготовка і захист території щодо територіальної альтернативи відсутні через відсутність територіальної альтернативи.

8. Сфера, джерела та види можливого впливу на довкілля

На території Талалаївського родовища об'єкти природно-заповідного фонду відсутні. Джерелами забруднення атмосферного повітря є газозамірні установи, сепаратори, резервуари, які призначені для уловлювання нафтової емульсії (з подальшою передачею її на утилізацію). Потенційними джерелами забруднення ґрунтів, поверхневих та підземних вод можуть бути розливи пластових флюїдів у результаті виникнення аварійних ситуацій. В результаті здійснення планованої діяльності на флору та фауну здійснюється опосередкований вплив — присутність людей та обладнання на технологічних майданчиках. Крім того, серед впливів на довкілля необхідно зазначити можливе вилучення земельних ділянок та забір води з водозабірних споруд. Сфера, джерела та види можливого впливу на довкілля заінвентаризовані та обліковуються на території ведення діяльності у Талалаївському районі Чернігівської області, де експлуатуються машини, механізми та стаціонарне обладнання.

• щодо технічної альтернативи:

Сфера, джерела та види можливого впливу на довкілля щодо технічної альтернативи відсутні через відсутність технічної альтернативи.

• щодо територіальної альтернативи:

Сфера, джерела та види можливого впливу на довкілля щодо територіальної альтернативи відсутні через відсутність територіальної альтернативи.

9. Належність планованої діяльності до першої чи другої категорії видів діяльності та об'єктів, які можуть мати значний вплив на довкілля та підлягають оцінці впливу на довкілля (зазначити відповідний пункт і частину статті 3 Закону України «Про оцінку впливу на довкілля»)

Належить до другої категорії видів планованої діяльності ст. 3 п. 3 ч. 3.

10. Наявність підстав для здійснення оцінки транскордонного впливу на довкілля (в т. ч. наявність значного негативного транскордонного впливу на довкілля та перелік держав, до яких може зазнати значного негативного транскордонного впливу (зацеплених держав))

Підстави для здійснення оцінки транскордонного впливу на довкілля відсутні.

11. Планований обсяг досліджень та рівень деталізації інформації, що підлягає включенню до звіту з оцінки впливу на довкілля

До звіту з оцінки впливу на довкілля будуть включені з достатньою деталізацією наступні планові показники:

• опис місця провадження планованої діяльності та цілі планованої діяльності, опис основних характеристик планованої діяльності;

• опис поточного стану довкілля та факторів довкілля;

• оцінка впливу планованої діяльності на геологічне середовище, атмосферне повітря, поверхневі, підземні води, ґрунти, рослинний та тваринний світ, техногенне середовище, соціальне середовище;

• опис передбачених заходів, спрямованих на запобігання, відвернення, уникнення, зменшення, усунення значного негативного впливу на довкілля, у тому числі (за можливості) компенсаційних заходів;

• зауваження та пропозиції, які надійдуть у результаті громадських обговорень.

12. Процедура оцінки впливу на довкілля та можливості для участі в ній громадськості

Планована суб'єктом господарювання діяльність може мати значний вплив на довкілля і, отже, підлягає оцінці впливу на довкілля відповідно до Закону України «Про оцінку впливу на довкілля». Оцінка впливу на довкілля — це процедура, що передбачає:

• підготовку суб'єктом господарювання звіту з оцінки впливу на довкілля;

• проведення громадського обговорення планованої діяльності;

• аналіз уповноваженим органом звіту з оцінки впливу на довкілля, будь-якої додаткової інформації, яку надає суб'єкт господарювання, а також інформації, отриманої від громадськості під час громадського обговорення, під час здійснення процедури оцінки транскордонного впливу, іншої інформації;

• надання уповноваженим органом мотивованого висновку з оцінки впливу на довкілля, що враховує результати аналізу, передбаченого попереднім абзацом;

• врахування висновку з оцінки впливу на довкілля у рішенні про провадження планованої діяльності, зазначеного у п. 14 цього повідомлення.

У висновку з оцінки впливу на довкілля уповноважений орган, виходячи з оцінки впливу на довкілля планованої діяльності, визначає допустимість чи обґрунтовує недопустимість провадження планованої діяльності та визначає екологічні умови її провадження.

Забороняється розпочинати провадження планованої

діяльності без оцінки впливу на довкілля та отримання рішення про провадження планованої діяльності.

Процедура оцінки впливу на довкілля передбачає право і можливість громадськості для участі у цій процедурі, зокрема на стадії обговорення обсягу досліджень та рівня деталізації інформації, що підлягає включенню до звіту з оцінки впливу на довкілля діяльності на довкілля, а також на стадії розгляду уповноваженим органом поданого суб'єктом господарювання звіту із оцінки впливу на довкілля.

На стадії громадського обговорення звіту з оцінки впливу на довкілля протягом щонайменше 25 робочих днів громадськості надається можливість подавати будь-які зауваження і пропозиції до звіту з оцінки впливу на довкілля та планованої діяльності, а також взяти участь у громадських слуханнях. Детальніше про процедуру громадського обговорення звіту з оцінки впливу на довкілля буде повідомлено в оголошенні про початок громадського обговорення.

13. Громадське обговорення обсягу досліджень та рівня деталізації інформації, що підлягає включенню до звіту з оцінки впливу на довкілля

Протягом 20 робочих днів з дня офіційного оприлюднення цього повідомлення на офіційному веб-сайті уповноваженого органу громадськість має право надати уповноваженому органу, зазначеному у п. 15 цього повідомлення, зауваження і пропозиції до планованої діяльності, обсягу досліджень та рівня деталізації інформації, що підлягає включенню до звіту з оцінки впливу на довкілля.

Надаючи такі зауваження і пропозиції, вкажіть унікальний реєстраційний номер справи про оцінку впливу на довкілля планованої діяльності в Єдиному реєстрі з оцінки впливу на довкілля (зазначений на першій сторінці цього повідомлення). Це значно спростить процес реєстрації та розгляду ваших зауважень та пропозицій.

У разі отримання таких зауважень і пропозицій громадськості вони будуть розміщені в Єдиному реєстрі з оцінки впливу на довкілля та передані суб'єкту господарювання (протягом трьох робочих днів з дня їх отримання). Особи, що надають зауваження і пропозиції, своїм підписом засвідчують свою згоду на обробку їх персональних даних. Суб'єкт господарювання під час підготовки звіту з оцінки впливу на довкілля зобов'язаний врахувати повністю, врахувати частково або обґрунтовано відхилити зауваження і пропозиції громадськості, надані в процесі громадського обговорення обсягу досліджень та рівня деталізації інформації, що підлягає включенню до звіту з оцінки впливу на довкілля. Детальна інформація про це включиться до звіту з оцінки впливу на довкілля.

14. Рішення про провадження планованої діяльності

Згідно з чинним законодавством України рішенням про провадження даної планованої діяльності буде продовження строку дії спеціального дозволу на користування надрами (видобування (експлуатація) корисних копалин (природний газ, конденсат, супутні: етан, пропан, бутани)) на Талалаївському родовищі, що видається Державною службою геології та надб України.

15. Усі зауваження та пропозиції громадськості до планованої діяльності, обсягу досліджень та рівня деталізації інформації, що підлягає включенню до звіту з оцінки впливу на довкілля, необхідно надіслати до Департаменту екології та природних ресурсів Чернігівської області державної адміністрації, поштова адреса: вул. Шевченка, 7, м. Чернігів, 14000, електронна адреса: deko_post@cg.gov.ua, тел./факс: (0462) 675-085, контактна особа: Ганжа Валентина Юріївна.

3 ЛІРИЧНОГО ЗОШИТА

БІЛЯ МОГИЛИ

НЕВІДОМОГО СОЛДАТА

Його поховали у ніч перед
літнім світанням —
того, хто грудьми зупинив
першу кулю війни.
Тут тиша застигла у
вічній хвилині мовчання
і клени зійшлися, неначе
до батька сина.
Де падав солдат і де
молодо жито завернуть,
я виору плугом
уже призабуту війну
і кулю ржавіючу сам
переплавлю на струни.
І шелопом пальців торкну
заповітну струну.
* * *

Вмирала війна.
Умирили солдати.
Від сина давно ні листа,
ні листочка.
І мати, як долю,
зірками сльозами
й узором тривожним
розширила сорочку.
З Берліну, із Рейну —
додому, додому,
шинель і пілотку
лишивши війні,
та швидше домашню
вдягнути сорочку,
що мати, наснилось,
пошила мені.
У поле, до хліба —
додому, додому,
віддавши війні
автомати усі,
не кров'ю — дощами
засіяти ниву,
не кулями — зерном,
обмитим в росі...
Не зерном, а кулею
нива зустріла,
не дощ — кров гаряча
лилась по стерні.
«Зніміть гімнастерку
й скажіть, хлопці, мамі,
щоб нову сорочку
наділа мені».
Війни не було.
Повертались солдати.

Сорочки і хліб
їм виносили дочкі.
І тільки у матері зверху
у скрині
лежала, сльозами
розшила сорочка.
* * *

Війна — щораз, коли
відкрию скриню
і приколю до піджака
медаль.
Пробита кулею на ній
червоно-синя
матерія, пощерблена
емаль.
І як надіну — дев'ять грам
у серце
(не татові, не татові —
мені!)

свинцю страшного
налило озерце
на переправі, у найперші
дні...

Не зміряю словами,
не забуду —
в моєї пам'яті така
незмінна даль.
Пече війною, облікає
груді
оця старенька татова
медаль.
* * *

Іде з війни додому обеліск,
на бездоріжжі часу
стерши ноги.

Замість пілотки —
тільки зірки блиск
й Вогонь із серця осяє
дорогу.

А обіч шляху —
вистоялась ніч,
а то не ніч — то
вистоялась мати.

Серед мільйонів прізвищ
без облич
шукає при Свічі свого
солдата.

І пада на граніт сльоза —
не віск,
і в безімення імені питає...
Іде з війни додому обеліск
по пам'яті, що без кінця
і краю.

Михайло БАРВИНОК.

МАТЕРИНЬСЬКА ВДЯЧНІСТЬ

Не знаходиться слів, щоб
сказати про свій біль і роз-
пач. Раптова смерть нашого
сина Василя Миколайовича
Дем'яненка нас із чоловіком
просто розбила. Для нас ніби
і сонце не сходить більше,
бо його немає і вже ніколи
не буде... Нашого єдиного
сина, нашої надії. Водночас
у душі гордість, що наш син
був лікарем, якого поважали
в Талалаївці і районі. Так ба-
гато людей прийшло прове-
сти його в останню дорогу.
Ми дякуємо за моральну і

матеріальну підтримку
колективом районної лікарні,
Районного центру ПМСД,
Талалаївського відділу ме-
дицини катастроф, депута-
там Талалаївської селищної
ради, ВУЖКГ, всім справжнім
друзям сина, його шануваль-
никам і прихильникам. Я не
знаю всіх вас у обличчя, та
кожному, хто допоміг нам у
страшному горі, щиро дякую.
Хай береже вас Бог!

Зінаїда ДЕМ'ЯНЕНКО.

с. Гурбинці

Срібнянського району.

ТИХА травнева ніч. То-
несенький срібний серпик
місяця холодно світився в
небї, густо всіяному мерехт-
ливими зірками. Десь у гуща-
вині лісу заповзав виводив
свою пісню соловей. У траві
сюрчали коники. І мимоволі
в думках спливали слова піс-
ні: «Місяць на небі, зіроньки
сяють, тихо по морю човен
пливе...» Але моря поблизу
немає, і човна — теж. А ді-
вчина сидить із широко роз-
плюченими очима в окопі й
спостерігає ту красу, вдихає
пахощі квітів і трав. Їй не ві-
риться, що завтра тут поч-
неться страшний
смертоносний
феєрверк, і зем-
ля стогнати від вибухів
снарядів і бомб, що бідний
соловейко забуде надовго
про свою пісню, якщо зали-
шиться живим. Завтра поч-
неться наступ на цій ділянці
фронту. Це буде перший бій
у житті медсестри Лізи. А
зараз вона не може заснути,
хоча наказ командира був
категоричним: усім спати, бо
завтра буде нелегко...

У голові снували дум-
ки-спогади. Після того три-
вального дзвінка тата, який
служив на кордоні, сталося
багато страшного. Тато тоді
повідомив мамі, що з воро-
жого боку за кордоном зби-
раються війська, обстановка
стає все тривожнішою. Він
попросив маму негайно за-
брати доньку і виїхати на схід
до тітки в Ставрополь. Це
було 21 червня 1941 року...

Вони поїхали на вокзал
пізно ввечері, щоб, не гаючи
часу, вранці виїхати з містеч-
ка. Але не встигли, а нато-
мість потрапили під бомби
фашистських літаків. А потім
була переправа через річку
на поромі. Люди скупчилися
біля берега, чекаючи пором.
Мама, ніби передчуваючи
біді, віддала Лізі її речі й
документи, а сама взяла Та-
нюшку на руки й важкий вузол
з одягом та харчами. Коли
з'явився пором, усі захви-
лювалися, почали підходити
ближче до берега, до води. І
коли перші люди вже почали
сідати на пором, хтось насту-
пив Лізі ззаду на черевичок,
і він спав із ноги. Ліза захо-
дилася шукати його, щоб на-
діти, але люди штовхалися
навколо, і Ліза відстала від
мами. Тим часом посадка
завершилася, поромник не
дозволив більше сідати. Ліза

вже не могла проштовхатися
до мамі, хоча чула, як мама
гукала її. Дівчина й досі чує
той поклик... А потім сталося
найстрашніше. Коли пором
вплив на середину річки,
почувся гул літака, і всі з
жахом побачили хрести на
ньому. Фашист із великою
точністю скинув свій смер-
тоносний вантаж на безза-
хисних людей... Вода вели-
чезним стовпом піднялася
вгору... Ось Ліза бачить, як
пором перевертається, на-
криваючи людей, які встигли
зістрибнути у воду. Ліза не-
самовито закричала й кину-

ЇХ ПОЄДНАЛА ВІЙНА

лася до води...

Усе побачене і пережите
тоді не раз приходило до
дівчини у страшних снах і не
даватиме спокою.

...На світанку, в точно
визначений час, вдарили
перші гармати. І почалося...
Снаряди лягали на ворожі
позиції, сіючи там паніку. Але
фашисти отямалися й дали
вогонь по наших окопах. Ліза
бачила, як поблизу гармати,
яка стояла перед її очима,
одразу вибухнуло аж два
снаряди. Один боєць упав,
скошений осколками, а дру-
гий схопився за плече й по-
волі присів на землю. Крізь
пальці по рукаву потекла
кров. Ліза вибралася з окопу
й поповзла до пораненого.

Вона припадала до землі
всім тілом, повзти було важ-
ко. І в цей момент почувся
ревище німецьких літаків, які
прорвалися до наших пози-
цій. Уже вибухнули перші
бомби. Над собою Ліза по-
чула страшний свист пада-
ючої смерті. Ось-ось вона
сповзе у вирв від снаряда,
ще ривок... І в цей момент
дівчина відчула, як чиїсь міц-
ні руки хапають її зверху, і
вони обоє скочують у яму.
Страшний вибух струсував
землю, оглушив людей і за-
сипав їх. Ліза відчула, як об-
важніло тіло рятівника, який
прикрив її собою. По шиї в
неї потекла гаряча кров. Ліза
не відчувала болю, тільки в
голові дзвеніло так, що вона,
здавалося, ось-ось лусне.
Той, хто врятував їй життя,
був поранений, а може, й гір-
ше... Ліза почала вибирати-
ся з-під нього.

В юнака було розірва-
не плече й осколком знес-
ло шкіру на голові, але він

був живий. Ліза спробувала
його перев'язати якомога
швидше. Все було засипано
землею. Дівчина подивилася
документи, щоб запам'ятати,
хто врятував її.

Це був Андрій Соловей,
родом із Білорусії, старший
за неї всього на два роки.

Та доля виявилася не-
милосердною і до Лізи. Не
минуло й кілька хвилин, як
у неї влучила ворожа куля.
Останнє, що Ліза бачила
— страшний біль у правій
нозі... Юна медсестра опи-
нилася в шпиталі разом зі
своїм рятівником. Після роз-

міщення у палаті й огляду
лікаря Ліза дізналася, в якій
палаті лежить хлопець. Вона
пересувалася за допомогою
милиць, Андрій же не міг
підводитися з ліжка — надто
важким було поранення. Ді-
вчина подовгу засиджувала-
ся біля його ліжка...

Про них говорили всі, бо
бачили, що молодята закоха-
ні і, незважаючи на обстави-
ни, щасливі.
Невдовзі Ліза поверну-
лась у свою частину, продов-
жила рятувати життя наших
солдатиків, яких косило на
полі бою у цій немилосерд-
ній веремії. Згодом повер-
нувся й Андрій. Вони ба-
чилися рідко, але подумки
були завжди поряд. Смерть
вирвала над ними, та доля
оберігала їх. Ліза отримала
першу нагороду за мужність,
проявлену в бою. Груді Ан-
дрія теж одна за одною при-
крашили бойові медалі та
ордени. На своїх тендітних
плечах дівчина винесла з
поля бою сотні поранених,
які завдячують їй життям.

Наближався кінець вій-
ни. Наші війська вступили на
землю Німеччини. Бої були
жорстокими. Ворог тримав-
ся за кожен будинок, за ко-
жен горбок своєї території.
Смерть чатувала бійців на
кожному кроці. І знову після
важких поранень один за од-
ним Ліза й Андрій потрапили

до шпиталю. Але Андрія
направили в тил. Ліза не-
вдовзі повернулася у стрій,
та залишилася працювати в
шпиталі. У короткі хвилини
відпочинку вона перчиту-
вала Андрієві листи, прига-
дувала задушевні розмови з
ним, його перші букети квітів,
які він із особливою ніжністю,
червоніючи, вручав їй. Вони
мріяли, щоб якомога швид-
ше закінчилася війна, страш-
на й виснажлива, щоб над
ними світило ясне сонечко й
весело щебетали пташки, а
вони були завжди разом.

Перемогу молодята зу-
стріли не на
фронті, але були
дуже раді. Ан-

дрія після шпиталю направи-
ли на навчання у військово-
училище. Ліза вступила до
медінституту. Після навчан-
ня обоє відправилися на
службу. Почалися мирні буд-
ні у військових гарнізонах,
де служили обоє. Згодом і
одружилися...

Підросли діти, проліта-
ли роки, вже й скроні поси-
вля, з'явилися онуки. Ліза з
Андрієм перебралися жити
до столиці.

Тиха травнева ніч. На
темному куполі неба яскраво
мерехтять зірочки. Над ви-
сокими силуетами могутніх
тополь — тоненький серпик
місяця-молодика. У траві
сюрчать негавомні коники.
Несміливо обізвася в буз-
кових заростах соловейко.
На лавочці біля ошатного
дачного будиночка, обсадже-
ного різноманітними квітами,
сиділа пара літніх людей.
Вони слухали пісню весни,
милувалися красою травне-
вої ночі. Чоловік ніжно обій-
няв дружину й тихо запитав:

— Ти пам'ятаєш, Лі-
зюнько, така була й тоді ніч
перед наступом, коли ми з
тобою зустрілися... Я теж не
спав тоді.

— Як не пам'ятати, лю-
бий. Я часто її гадаю.

— Скільки всього пере-
жито! Нче то був сон...

Валентина КУНДЕНКО.
с. Красний Колядин.

ПОМИНАННЯ

40 ДНІВ тому перестало битися
серце нашого дорогого чоловіка, тата,
дідуся та прадіда **Михайла Васи-
льовича САЛОГУБА** з Грабщини. А
серце не вірить, душа не сприймає,
що серед живих Тебе вже немає. Сві-
домість до спокою кличе, а серце ще-
мить і щемить. Тебе, наш рідненький і
любий, довівно не зможемо забути ні на
мить. Спи спокійно, нехай печаль і наші
сльози не тривожать Твій вічний сон.
Хтось дмухнув — і згасла та свічка,
впала зірка яскрава й натхненна. Стихло слово, а спогад
— він вічний і життя було це не даремне. Бачиш, тату, ми
приходимо до Тебе і у тиші відчужено присутність. Ти в тумані
блакитного неба, Ти — гучна у душі незабутність. Та натру-
джені, жилаві руки так багато не встигли зробити. Ти навчив
нас, як треба терпіти, Ти навчив нас, як правильно жити. Ти
подумав про всіх і ніколи не беріг свої втомлені очі. Бачиш,
тату, ми приходимо до Тебе, вітер листям зеленим тріпоче.
Вічно сумуючі **ДРУЖИНА, ДОНЬКИ, СИН, ЗЯТІ,
НЕВІСТКА, ВНУКИ, ПРАВНУК.**

ПРОДАМ

АВТОМОБІЛЬ ВАЗ-21093, інжектор газ/бензин, 2006
року випуску, колір сріблястий, фаркор, магнітола, сигналі-
зація. Тел. 066-705-11-10, 096-753-07-57.

АВТОМОБІЛЬ ВАЗ-21093 2005 року випуску, інжектор,
газ/бензин. Тел. 096-183-17-25.

САДИБА в с. Красний Колядин: газифікований будинок,
погріб, літня кухня, гараж, господарські будівлі.
Тел. 096-687-47-54.

САДИБА в селі Скороходове, вул. 30-річчя Перемоги,
129. Будинок газифікований, площа 76,6 м², є сарай, вхідний
погріб, колодязь. Приватизовані земельні ділянки 0,37 га та
0,50 га (садиба №134). Ціна договірна. Тел. 099-485-18-41.

З боєм зустріли звістку про передчасну смерть нашого
колишнього колеги по службі у райвідділі внутрішніх справ,
голови спілки ветеранів Талалаївського РВ УМВС **Стані-
слава Борисовича БУТКА**. Сумуємо і щиро співчуваємо
в горі всім його рідним і близьким, а покійному — Царство
небесне.

**ПЕНСІНЕРИ Талалаївського райвідділу
внутрішніх справ.**

Педагогічний колектив Красноколядинської школи ви-
словлює щирі співчуття своїм колегам: вчителю Володи-
миру Васильовичу Тимошенку та його дружині вчительці
пенсіонерці Тетяні Дмитрівні з приводу тяжкої, болючої
втрати — смерті їх матері
Євдокії Кіндратівни ТИМОШЕНКО.

У нашої колишньої колеги вчительки-пенсіонерки Ната-
лії Василівни Павленко — тяжка, непоправна втрата. Про-
живши довге життя, залишила цей світ її мама **Євдокія Кін-
дратівна ТИМОШЕНКО**. Щиро Вам співчуваємо.
**Педагогічний КОЛЕКТИВ
Красноколядинської школи.**

У родині нашої однокласниці Станіслави Бутко — тяж-
ке, непоправне горе. Передчасно помер її тато **Станіслав
Борисович БУТКО**. Ми переживаємо разом з тобою і щиро
співчуваємо.

**УЧНІ 7-го класу Талалаївської школи, їх БАТЬКИ,
класний керівник Л. М. ДЖОЛОС.**

Біль і сум у наших серцях від звістки про передчасну
смерть **Станіслава Борисовича БУТКА** з Талалаївки.
Йому б іще жити та жити. Але не судилося. Тільки світла
пам'ять про Тебе буде вічно з нами. Щиро співчуваємо дру-
жині, дітям, всім рідним і близьким.

Сім'я Ю. Є. ВЕЛИЧКА.

З глибоким сумом сприйняли звістку про те, що так рап-
тово і передчасно обірвалося життя людини доброї душі,
гарного сім'янина, хорошого товариша **Станіслава Бори-
совича БУТКА** з Талалаївки. Щиро співчуваємо у непо-
правному горі його дружині та дітям. А покійному Царство
небесне і легкий спочинок.

Сім'я П. БОГУША.

Такого кума, як у нас **Станіслав Борисович БУТКО** —
щирого, доброго, турботливого — мало в кого було. Тепер
тільки пам'ять про найкращі миттєвості нашого спілкуван-
ня. Передчасний відхід Станіслава Борисовича у вічність
боляче стиснув наші серця і не відпускає. Горюємо разом
із рідними та близькими покійного, а покійному — Царство
небесне.

Куми І. О. та М. М. ВАСИЛЮХИ.

У наших кумів і друзів Наталії Василівни та Віктора Іва-
новича Павленків із Красного Колядина в сім'ї тяжка втрата
— пішла з життя їх найдорожча людина, мама **Євдокія Кін-
дратівна ТИМОШЕНКО**. Співчуваємо їх горю і розділяємо
біль гіркої втрати.

Сім'я КУКСИ.

Засновник і видавець: Товариство з обмеженою відпо-
відальністю «Трибуна плюс».

Реєстраційне свідоцтво серії ЧГ № 598-247 ПР від
2.11.2017 р.

Індекс 63693. Виходить один раз на тиждень.

Наша адреса:
**17200, Чернігівська область,
сmt Талалаївка, вул. Центральна, 3**
☎ 2-13-53 — редактор, реклама, факс;
☎ 2-13-50 — заступник редактора,
журналісти, бухгалтер.
E-mail: trybuna@meta.ua

Наші реквізити:
ТОВ «ТРИБУНА ПЛЮС»
р/р 26009300076903 у філії
ЧОУ БАТ «Ощадбанк»
м. Чернігів
ЄДРПОУ 02476178
МФО 353553

Редактор О. О. ГОСТРА.

Редакція не завжди поділяє думки авторів публікацій.
За достовірність фактів і цифр, за відповідність їх вказаним дже-
релам, згідно із законом про пресу, несе відповідальність автор.
**Газета набрана і зверстана на комп'ютерному обладнанні в
редакції, віддрукована в Талалаївській районній друкарні.**
Замовлення 128. Тираж 2579.